

நீர்வேலி,

அநுள்மிகு செல்லக் கதிர்காமசவாமி கோவில்

University of Jaffna

235.5

NEE

P473(AR; Main)

மகா தும்பாபிரேக் மலர்

கசர வருடம் தவசாகிக் கிடக்க 25-ம் நாள்

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

8 - 6 - 1997

ஷ்டி முருகா

நீர்வேலி,

அருள்மிகு செல்லக் கதிர்காம கோவில்

ARCHIVES

P473

மகா கும்பாமிழைக மலர்

ஈசு வருடம் வைகாசித் திங்கள் 25-ம் நாள்

8 - 6 - 1997

University of Jaffna

P473

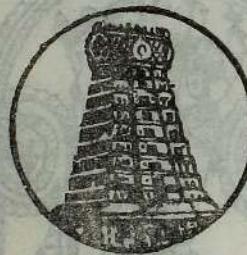
Library

மலர் வெளியீடு:
21-7-1997
ஆட்டுத் திருவோணம்

ஸ்ரீவீர்ஜி

நோக்கி வாசர்தேக ஸ்டைக்கர் குபிராம்

அச்சப்பதிப்பு :

ஸ்ரீ மீனாட்சி அச்சகம்,
நல்லூர்.

ஸ்ரீ மீனாட்சி அச்சகம்

நல்லூர் ம்-22 நகர்தேக நோக்கி வாசர் குபிராம்

உருவா யருவா யுளதா யிலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
கருவா யுயிராய்க் கடியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் யருள்வாய் குகனே!

நுழைவாயில்

ஆலய வழிபாடு, அவ் வழிபாட்டின் முக்கிய அம்சான பெருந் சாந்தி எனப்படும் மகா ரும்பாபிஷேகம், கும்பாபிஷேக மாசிய குடமுழுக்கு விழாவைத் தொடர்ந்து நடைபெறும் மண்டலாபிடேகம், சங்காபிஷேகம் இவற்றின் விளக்கங்கள் தத்துவங்கள் பற்றி ஆன்றோர்கள் பலர் அவ்வப்போது பல்வேறு நால்கள் வாயிலாக வெளியிட்ட நற் கருத்துக்களைச் செல்லக் கதிர்காம வேவவனின் கும்பாபிஷேக மலரில் ஒழுங்கமைத்து வெளியிட அருள் கூட்டிய கந்தப் பெருமானின் திருப்பாதங்களில் இம் மலரைச் சமர்ப்பித்து மலர் மனங்கமம் கருத்தாயமமைந்த ஆன்றோர்களை நன்றியுடன் மனத்திருத்துவோமாக.

நீர்வேலி.

— சிவஞ் சு. தியாகராசர்மா
(மணிலூயா)

ஏந்துவிட ஏந்துவிட ஏந்துவிட
ஏந்துவிட ஏந்துவிட ஏந்துவிட
ஏந்துவிட ஏந்துவிட ஏந்துவிட
ஏந்துவிட ஏந்துவிட ஏந்துவிட

நீர்வேலி

அருள்மிகு செல்லக் கதிர்காமசவாமி கோயில்

தலவரலாறும் மகா கும்பாபிஷேகமும்

(1985 பங்குனி ரோகிணி)

அஞ்சமுகந் தோன்றில் ஆறுமுகந் தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சஸென வேஸ்தோன்றும் — நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்க இருகாலுந் தோன்று
முருகா என்றோதுவார் முன்.

இவங்கையிற் பாடல் பெற்ற திருத்தலங்களுள் முருகப்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் கதிர்காமமும் ஒன்றாகும். இத்தலம் சௌவர்களால் மாத்திரமன்றிப் பிறமதத்தவர்களாலும் வழிபாடு செய்யப்பெறும் பெருமையை உடையது. கதிர்காமக் கந்தளீன் பெருமைகளும் அற்புதச் சிறப்புக்களும் அளப்பரியன.

கடந்த சிலவருடங்களாகவே கதிர்காம யாத்திரீகர்கள் போக்குவரவுக்கு நவீன வசதிகளைப் பெற்றுள்ளார்கள். அதன்மூலம் பல நூற்றாண்டுகளாக அடியார்கள் பாதயாத்திரை மூலம் சென்று கதிர்காமக் கந்தளைத் தரிசித்து வந்தார்கள். நூற்றுக்கணக்கான மைல்களை வாரக்கணக்காகப் பாதயாத்திரை மூலம் கடந்து சென்று கதிர்காமக் கந்தளையே நம் மனதிலிருப்பதிப் பக்தி வெராக்கியம் யிக்கவர்களாய் அடியார்கள் வழிபாடு செய்து திரும்புவார்கள். அப்படித் திரும்பும்பொழுது அங்கு செல்லமுடியாத பக்தர்களுக்கும் அன்பர்களுக்கும் யாத்திரிகர் முருகப்பெருமானது அருட்பிரசாதங்களைக் கொண்டுவந்து கொடுப்பது வழக்கம்.

நீர்வெழுயின் மத்தியில் வாழ்த்திருந்து துறவறம் மேற்கொண்ட இரு தபஸ் வினிகள் அடிக்கடி யாத்திரையில் சடுபட்டார்கள் அவர்களுள் ஒருவர் செல்லாச்சி அம்மையார். அவ்விருவரும் கதிர்காமத்திலிருந்து தாம் கொண்டுவந்த வேல் ஒன்றினைத் தாம் வாழ்ந்திருந்த குடிசையின் பக்கத்திலுள்ள கொட்டிலில் பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்து வந்தார்கள்.

கதிர்காம உற்சவங்களில் அங்கு செல்ல முடியாதவர்கள், அங்கிருந்து கொண்டுவந்த இந்த வேலைத் தரி சித்து மன்றிறைவும் அருளாசியும் பெற்றார்கள். சிறிது சிறிதாக இத்தலம் அன்பர்களையும் ஆதரவாளர்களையும் தன்பாற் கவர்ந்தது. காலகுதியில் செல்லக்கதிர்காமம் எனப்பொற்றப்பட்டுச் சிறப்பாக புசிக்கப்பெற்று வந்தது.

தவஸ்விவிகள் இருவரும் இத்தலத்தினைச் சிறப்புற அமைக்க விரும்பினார். ஊர்தோறும் பாதயாத்திரருமல்ல சென்று நிதி பெற்றனர். இங்கு கிடைத்த காணிகளையும் தமதுபொருளை யும் சேர்த்து 1936ம் ஆண்டு ஆகம விதிப்படியான ஒரு ஆலயத்தைப் புதிதாகவும் சிறப்பாக வும் அமைத்தார்கள். சிறப்சால்திர விதிகளுக்கமைய அமைக்கப் பெற்ற இவ்வாலயத்தில் அமைந்த சிறப வேலைப்பாடுகள் அன்றைய சிறப வேலைத்திறமைகளை விளக்குவண்வாக அமைந்துள்ளன, அவை இன்று புதுப் பொலிவுடன் காட்சியளிப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வெள்ளைக் கல்லாலான இக்கட்டிடத்தில் அமைந்துள்ள திருவாசியுடன்கூடிய பிள்ளையார் சிலை பார்ப்போர் யாவரையும் பரவுப்படுத்துகின்றது.

நீர்வேவியிற் சிறந்த அந்தணர்குலப் பெருமகனாக வாழ்ந்திருந்தத சிவபூரீ தியாகராசக் குருக்கள் அக்காவத்திலிருந்து செல்லக்குதிர்காமசுவாமி கோயிற் பூச்சராக தொண்டு செய்ய அருள் கிட்டியது. சிறிது காலத்தில் செல்லாச்சியம்மையார் சமாதி நிலையடைந்துவிட்டார். முருக்கள் அவர்களது பக்தியும், குதிர்காமப் பக்தர்களின் ஆர்வமும் ஆலயம் மிகச்சிறப்பாக விளங்க உதவியது.

குருக்களவர்கள் முதுமையாற் தளர்வடைந்த பின்னர் அவர் மகனும், பின்பு நீர்வேலி நீலகண்டக் குருக்களும் பூசகர்களாயிருந்து தொண்டு செய்து வந்தார்கள்.

கோயிற் பராமரிப்பாளர்களாகச் செல்லாச்சியம்மையாரால் நியமிக்கப்பட்ட திருமதி இராசாவும் பிள்ளைகளும் தனித்துப் பராமரிக்க முடியாது போகவே அன்பர்கள் பலர் சேர்ந்து மாதாமாதம் பூஷக்கான ஒழுங்குள்ளச் செய்து வந்தார்கள்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் பிரம்மஸி தியாகராசா சர்மா அவர்கள் பூசகராகத் தொண்டு செய்யத் திருவருள் பாலித்தது. சர்மா அவர்கள் கோயிற் பூசைகளை மேலும் சிறப்புற நடாத்த ஆரம்பித்தார்கள். கதிர்காம பக்தர்களான பல அன்பர்கள் அவருக்கு ஆதரவளித்தார்கள். குறிப்பாக திரு. க. அப்புத்துரை, திரு. த. சின்வத்துரை, திரு. த. தர்மனிங்கம், திரு. கந்தசாமி திருமதி. இராசா, திருமதி. துரைசிங்கம் அவர்களும் மற்றும்பல அன்பர்களும் இக்கோவிலைப் புதுப்பொலிவுடன் காணவிரும்பினர்.

நாட்டின் குழப்பநிலை காரணமாகக் கதிர்காம யாத்திரை செல்ல முடியாததால் இக் கோயிலை விரைவிற் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வமும் மக்களிடம் உண்டாயிற்று. கோயி லைப் புணரமைத்துக் கும்பாபிஷேகம், திருவிழாக்கள் நடத்துவதுடன் கதிர்காம உற்சவ காலங்களிலும் சிறப்பு விழாக்கள் நடாத்தி வழிபட வேண்டுமென்ற எண்ணமும் பக்தர்கள் மனதில் உதித்தது.

திருவருளி வழிகாட்டுதலோடு மேற்குறிப்பிட்ட அன்பர்களின் திவிரமுயற்சிகளால் நீரவேலி அருள்மிகு செல்லக் கதிர்காம சுவாமி கோயில் சிறப்பாகப் புனரமைக்கப் பெற்று, வீதியில் புதிதாக விநாயகர் ஆலயமும் அமைத்துக் குப்பாபிழேகம் நடைபெறுகிறது.

45-திதாக அமைக்கப்பெற்ற விநாயகர் ஆலயத்துக்குப் பிரதிஷ்டை செய்வதற்கேண இந்தியாவிலிருந்து வலஞ்சுழி விநாயகர் விக்கிரகம் தருவிக்கப்பட்டுள்ளமை ஓர் சிறப்பு அம்சமாகும்.

தொண்டர் நாள்தோறும் துதிசெய்து
முருகப்பெருமானின் திருவருள் பெற்று
உய்வடைவார்களாக

மைகாள் செவந்தி விளங்குக
உலகம் எல்லாம்''

“விக்ரக வழிபாட்டின் விளக்கமும், கும்பாபிஷேகமும்.”

அருவமாய் உள்ள சிவபரம் பொருள் [கருணைகாரணமாக பிறருக்குக் காட்சி கொடுப் பதற்கென, எடுத்துக்கொண்ட இருபத்தைந்து திருமேனிகளும் தோன்றுவதற்கு முலாதாரமாக வள்ள. அருவமும் உருவும் இல்லாத,] அருவுருவ நிலையான சோதி சொருபத்தை முதற்கண் தாங்கிக்கொள்ளத் திருவுள்ளாம் கொண்டது. அந்த சோதி சொருபமே சிவலிங்க வடிவமாகும். அந்த சோதி சொருபத்திலிருந்து, 25 திருமேனிகள் தோன்றி, ஒவ்வொரு காலத்தில் ஒவ்வொரு காரியத்தை நிகழ்த்தி, துஷ்ட நிச்சரகமும், சிஷ்ட பரிபாலனமும் செய்ய வேண்டியதாயிற்று. அவையாவன;

1. சோமாஸ்கந்தன்	2. நடராஜப் பெருமான்	3. இப்பாநுடர்
4. சந்திரசேகரர்	5. கல்யாண சுந்தரர்	6. பிழாடனர்
7. காமாரி	8. காலாரி	9. சலந்தராரி
10. திரிபுராரி	11. கசாரி	12. வீரபத்திரர்
13. தக்ஞைமூர்த்தி	14. கிராதர்	15. நீலகண்டர்
16. கங்காளர்	17. சக்ரதானர்	18. கெஜமுகானுக்ரகர்
19. சண்டோனுக்கிரகர்	20. ஏகபாதர்	21. இலிங்கோற்பவர்
22. சுகாசனர்	23. உமாமகேசவரர் [பார்வதி பரமேஸ்வரர்]	
24. அயியத்தர்	25. அர்த்த நாரிசுவரர்.	

“அருவமும் உருவுமாகி, அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய் பிரம்மமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பு, அதுஓர் மேனியாகக் கருணைகூர் முகங்கள் ஆறும் கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டே ஒரு திருமுருகன் வந்தாங்கு உதித்தனன் உலகம் உய்யு”

என்று முருகப் பெருமானது தோற்றத்தை நமது கக்கியப்ப சிவாக்ஶாயார் அருளிச் செய்திருக்கிறார். ஆகவே யாரும் அறிய முடியாத அருவனாய் இருந்த பரமசிவம் பக்குவப்பட்ட ஜீவான்மாக்களுக்குக் காட்சி கொடுக்கவும், தமது ஆட்சியின் சட்ட திட்டங்களாகிய வேதாகமங்களை அருளிச் செய்யவும் எடுத்துக்கொண்ட மூர்த்தமே சிவலிங்க வடிவமாகும்.

இருவருடைய கருத்து மற்றவர் அறிய முடியாத அருவ நிலையில் இருக்கிறது. இருந்த போதிலும், அக்கருத்தை அவர் வெளியிடுகின்ற சொல்லானது, அறியக் கூடாத அருவ நிலையிலும் இல்லை; கண்ணால் காணக்கூடிய உருவ நிலையிலும் இல்லை; அருவுருவ நிலையில் உள்ளது. ஆனால் அச்சொல்லின் பொருளை உணர்ந்தவர்களுக்கு மட்டும் அப்பொருளை உணர்த்தக்கூடிய அடையாளமாக, அச்சொல் அமைகிறது அதுபோலவே சிவபரம்பொருள், கருத்தை ஒத்த அருவ நிலையிலிருந்து இருந்து, அக்கருத்தை உணர்த்தக் கூடிய சொல்லே போன்று, தெரிந்தவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளக்கூடிய ஜோதி வடிவம் தாங்கி அருவுருவ நிலையைகிறது. அதைச் சதாசிவம் என்பர் அறிந்தோர். அது வேதாகமங்களாகிய சொற்பிரபஞ்சம் தோன்றுவதற்கும், ஒடுங்குவதற்கும் காரணமான மூர்த்தமாகும். இன்றைய விஞ்ஞானிகள் ஆகாயம் என்ற பூதமே சப்தங்களை வாங்கி ஒடுக்கவும், திரும்பவும் அதனை வெளியிடவும்

ஈற்றல் வாய்ந்த பூதம் என்று, வாணோவிக் கருவிகளைக் கொண்டு அதிசயிக்கிறார்கள். ஆகாயம் என்ற அப்புதம் ஒன்று இருந்த, நாம் போடுகின்ற கூப்பாடுகளைத் தனது சக்தியினால் ஒடுக்கிக் கொள்ளாவிட்டால், எல்லோருடைய சப்தமும் எல்லோருக்கும் கேட்டு, ஒருவர் சொல் வதை மற்றவர் கேட்க முடியாத அவை நிலை ஏற்பட்டு விடும். நமது முன்னோர்கள் பல்லா யிரம் வருவங்களுக்கு முன்னதாகவே, இதன் உண்மையைக்கண்டு, “‘வெளியில் ஒன்றாய் நின்றாய் போற்றி’” என்று ஆகாயத்தில் ஆண்டவன் ஒவில் வடிவாகத் திகழ்ந்து அருள்பாவிக்கிறான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் என்னும் ஐம் பூதங்களில், எவ்வாறு ஆகாயம் என்ற பூதம், மற்ற நான்கு பூதங்களிலும், விரவி நின்று, தன்னில் யாருமில்லாத தனிப் பெரும் பூதமாக இருக்கின்றதோ, அதே போல இறைவனும் தான் எல்லாவற்றிலும் கலந்திருந்தாலும், தன்னில் யாருமில்லாத தனிப்பெருஞ்சு சோதியாகத் திகழ்கின்ற தன்மையை, சுதாசிவம் எனப் படும் இவிங்கம் உணர்த்துவதாகும். அதன் பெருமையையும், அருமையையும் அறிந்தவர்கள் மட்டுமே உணர்ந்துகொள்ளக் கூடும். அம்மூர்த்தம் வேறு எம்மதத்திலும் காணமுடியாத உண்மைத் தத்துவங்களைக் கொண்ட அரிய திருமூர்த்தமாகும். அதுமட்டுமல்ல சிவவிங்கத்தில் பிரம்ம விஷ்ணு, சிவ பாகங்கள் ஆகிய மூன்றும் இயைந்திருக்கும் உண்மை.

சிவவிங்கம் மூன்று கருகள் உடையது. அடிப்பாகம், நாற்கோண வடிவமாய், பூமிக்கு அதிபதியான, சிருஷ்டி சர்த்தாவான், பிரம்ம பாகத்தை உணர்த்துவதாகும். மத்தியபாகம், எட்டுப் பட்டமுடைய ஶட்டகோண வடிவமாய், வாணம், சேஷ்டை, ரெளத்திரி, காவி, கலவிகரணி, பவவிகரணி, பலப்பிரமதனி, சர்வ பூத தமனி, என்னும் மகா விஷ்ணுவின் எட்டு சக்திகளும், அதனோடு பொருந்த இருக்கும் ஆயுடை எனப்படும். மனோன்மணியாகிய ஒசைப் தாவது சக்தியும் சேர்ந்த நவ சக்திகளாகி, நிருக்கு அதிபதியான காத்தல் எனப்படும் ‘ஸ்திதி’ கர்த்தரான விஷ்ணு பாகத்தை உணர்த்துவதாகும். அரசு என்பதன் பெண்பாலே அரி எனப் தாகும். அதனாலேயே ‘அரியல்லால் தேவியில்லை ஜயன் ஜயாறனார்க்கே’, என்று திருநாவுக்கரசு நாயனாரும், திரும்பிக்கொட்டார் தமது இயற்பாவிலே ‘மாதாய மாவிவனை மாயவனை’ என்றும் அருளிக் கொண்டுகிறார்கள். அதனால் தான் நமது அப்பணாகிய சிவபெருமானது இடப்பாகம், நமது அம்மையாக விளங்கும் மகா விஷ்ணுவின் பாகமாகவும், மாதொரு பாகன், உமா மகேஸ்வரன், அர்த்தநாரி, சங்கார நாராயணன் என்ற ஆனும் பெண்ணும் சேர்ந்த ஆபூர்வ மூர்த்தங்களாகவும், அகமந்து திகழ்கின்றன. மேலுள்ள பாகம் நெருப்பிற்கு, அதிபதி யும், அழித்தல் எனப்படும் சம்ஹாரம், மறைத்தல் எனப்படும் திரெளபவம், அருளல் எனப்படும் அனுக்கிரகம் ஆகிய முத்தொழில்களுக்கும் அதிபதியான சிவ பாகமாகும். பூமிக்கு அதிபதி யான பிரம்ம, பாகம் பூமிக்குள் மறைந்த ஒடுங்கி நிற்கும். நிருக்கு அதிபதியான விஷ்ணு பாகம், அபிஷேக நீரைத் தாங்கி விரிந்து நிற்கும். நெருப்புக்கு அதிபதியான சிவபாகம், மேலோங்கி தோதிபோன்று ஜோவித்துக் கொண்டிருக்கும். இம்மூன்றும் சேர்ந்த அருவழும், ஆருவழுமற்ற, ஆகியும் அந்தமும் இவ்வாத, அரும்பெரும் ஜோதி வடிவே சிவவிங்கம் ஆகும். திரு அவதாரங்களை வழிபட்டால் பிரம்மாவை வழிபட்ட பலனும் மகாவிஷ்ணுவின் பத்து ஒருங்கே கிடைக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கிறதென்பதை வேதாகமங்கமங்கள் வலியுறுத்துகின்றன. புராண இதிகாசங்களும், அனுபுதிமான்களது அனுபவங்களும், அந்த உண்மையை உறுதிப்படுத்துகின்றன. அரசமரம் சுத்தி வரும் அன்பர்கள், சௌவர்களாக இருந்தாலும், வெண்வர் மத்தியதோ விஷ்ணு ரூபீனி, அக்ரஸ்ய சிவ ரூபாய், விருஷ்ண ராஜாயதே நம்” என்ற மந்திரமும், சிவவிங்க தத்துவத்தின் உண்மையை நன்றாக வலியுறுத்துகிறதல்லவா? அல்லாமலும் உலகி

ஹள்ள எல்லா மரங்களும், அவற்றின் விதைகளும், எல்லா வகையான முட்டைகளும், ஜீவராசிகளின் தலைகளும், பிண்டங்களும், பூமியும், சந்திரனும், குரியனும், நட்சத்திரங்களும், அண்டங்கள் பலவும், ஆகாயமும், சிவலிங்கவடிவின் மேல் பாகம் போல் அமைந்திருப்பது சிந்திக்கத்தக்கது. பலவிதமான தெய்வ வழிபாடுடைய இந்துக்களில் பலருக்கும், எந்த மூர்த்தியை வழிபட்டால் எல்லா மூர்த்திகளையும் வழிபட்ட பலனை ஒருங்கே பெறவாம் என்பது தெரியாதிருக்கிறது. அதைப்பலரும் அறியும்படி தெரிவிக்கவே சிவன் கோவில் களில் மூலஸ்தானத்தில், சிவலிங்கத்தைத் தவிர வேறு பிரதிஷ்டை ஒன்றுமின்றி அமைத்துக் காட்டியிருக்கின்றனர், நமது முன்னோர்கள்.

சிவலிங்க வழிபாட்டினாலேயே பிரஹ்மஹுத்தி தோழும் நீங்குவதாகும்;

மேலும் பாவங்களிலெல்லாம் மிகவும் கொடியது பிரஹ்மஹுத்திதோழும் எனப்படும் அந்தணரைக் கொன்ற கொலைப்பாவம். அதை நீக்க வேண்டுமானால் தனியாக எந்த மூர்த்தியையும் வழிபட்டு நீக்கிக் கொள்ள முடியாது என்பது வேதாகம விதி. அதை நீக்க வேண்டுமானால் சிவலிங்க பூஜையே செய்தாக வேண்டும். அதனாலேயே திருவிளையாடல் புராணத்தில் பஞ்சமா பாதகம் செய்தவனுக்கும், மதுரை மீனாகி சுந்தரேஸ்வரர் அவன் செய்த பாவங்களை மன்னித்து, நற்கதி கொடுத்ததாகக் காண்கிறோம். காஞ்சிபுரத்தில் காமாகி அம்மையார் சதாவும் இவிங்க பூஜை செய்து கொண்டிருப்பது யாவரும் அறிந்ததே, மகாபாரதத்தில் பஞ்சபாண்டவர்களும் சிவ பூஜா துரந்தரர்களாக இருக்க, அர்ஜூனன் சிவபெருமானிடமிருந்து பாகபதம் பெறுவதற்கு விசேஷ தவம் புரிந்தது யாவரும் அறிந்ததே. இராமாயணத்தில் இராவனன் சம் ஹாரத்திற்குப் பிரீரா, பூர்ணமீரான், இராமேஸ்வரத்தில், இராமநாதரை சிவலிங்கத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபாடாற்றியதும், அனுமார் தனியாகக் காசியிலிருந்து விங்கம் கொண்டு வந்து பிரதிஷ்டை செய்து வழிபாடாற்றியதும் காணலாம். கந்த புராணத்தில் குர சம்ஹாரத்திற்குப் பிறகு பூர்ணமீரமியப் பெருமான் திருச்செந்தூரில் சிவ பூஜை செய்து கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். கஜமுகா குரனை சம்ஹாரம் செய்த பிறகு பூர்ணமீரமியப் பெருமான் திருச்செங்காட்டங் குடியில் சிவலிங்க பூஜை செய்து கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். மேலும் கத்தில் அதிகாரம் பெற்ற சகலருமே சிவபூஜை செய்தே அவ்வப் பதவிகளைப் பெற்றிருப்பதாக நமது நாயன்மார்களும் மாணிக்கவாசகரும் தேவார திருவாசகங்களில் அருளிச் செய்திருக்கின்றார்கள்.

ஆகவே இம்மன்னுவகத்திலுள்ள நாம் மேலே சொன்ன ஏதாவது ஒரு வடிவத்தில் ஒரு சிலவையே செய்வித்து, அதற்கு வேதாகமங்களில் சொன்ன முறைப்படி ஆவாகனம், ஸ்தாபனம், சந்திதாணம், சந்திரோதனம் முதலிய கிரியைகளைச் செய்து அதில் அந்த மூர்த்தியை எழுந்தருளி இருக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டால், முன்னே வெறும் சிலவையாக இருந்த அது முருகப்பெருமான், நடராஜப் பெருமான், விநாயகப் பெருமான் என்ற அந்தந்த சிறப்புப் பெயர் பெற்று, அந்தந்த மூர்த்தத்தில் என்னென்ன அதிகாரம் செலுத்தினார்களோ அந்தந்த அதிகாரத்திற் குரிய அதிகார மூர்த்தியாக, வேதாகம சட்டப்படி அமைந்து விடுகிறது. அவ்வித மூர்த்திகளுக்கு செய்கின்ற சகல காரியங்களும், முழு முதல் பரம் பொருளாகிய ஆண்டவளால் அங்கீகரிக்கப் பெற்றதாகும். அவை மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகவும் இருப்பதால், அதிலிருந்து முன் சாதாரணமாக இருந்த கற்சிலைகள் இப்பொழுது அந்தந்த மூர்த்திமான்கள் வீழ்கிறுக் கின்ற திருமேனிகளாக மாறி நாம் செய்யும் சிறப்பு மரியாதைகளையும், சிறப்பு உபசாரங்களையும், வணக்கங்களையும், வேண்டுகோள்களையும் ஏற்று. அதற்குரிய அனுக்கிரகங்களைச் செய்க்கூடிய மூர்த்தங்களாக அமைகின்றன. இதற்கு ஒருமனிதனை உபமானமாக வைத்துப் பார்ப்போமானால், உயிரில்லாத வெற்றுடம்பிற்கும், உயிருள்ள ஒரு தனி நபருக்கும் உள்ள வேற்றுமை எவ்வளவோ, அதைவிடப் பன்மடங்கு உள்ளதாகும். வெறும் கற்சிலைக்கும் பிரசிஷ்டை செய்த மூர்த்திக்கும் உள்ள வேற்றுமை.

விக்ரகங்கள் விண்ணுலகிலுள்ள மூர்த்திகளின் திரு உருவங்களே:-

அங்கிங்கொதபடி உயிருக்கு உயிராய் நீக்கமற நிறைந்திருக்கிற அருவப் பொருளாகிய பரமன், ஒவ்வொரு காரணத்திற்காக எடுத்துக்கொண்ட திருமேனிகளுடன் ஒவ்வொரு புவனத்தி லும் இருந்து, படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருள்ள என்னும் பஞ்ச கிருத் தியங்களையும் செய்து உலகங்களையெல்லாம் ஆண்டு வருகிறான். இந்துக்கள் அவ்வாறு ஆண்ட வன் எடுத்துக்கொண்ட திருமேனிகளின் விபரங்களையெல்லாம் விண்ணுலகிலிருந்து விளங்கி இம்மண்ணுலகில் அந்தந்த உருவங்களை, சிற்ப சாஸ்திர முறையில் சிலவகளாகத் தயார் செய்து. அவற்றில் அததற்குரிய மூர்த்திகளைப் பக்தர்களுக்காக எழுந்தருளி வீற்றிருக்கும்படி பிரார்த்தனை செய்து, விக்ரக ஆராதனை செய்து வருகிறார்கள். அதிக நாள் கெடாமல் இருப்பதற்காகவும், விஞ்ஞான ரீதியாகவும், அவற்றைக் களி மண்ணால் செய்யாமல் கருங்கல்லாலும் செம்பாலும் அமைத்தார்கள்.

விக்ரகங்களை கருங்கல்லாலும், செம்பாலும் அமைத்திருப்பதின் விஞ்ஞான விளக்கம்:-

விக்ரகங்களைக் கருங்கல்லாலும், செம்பாலும் செய்தால் அவை அதிக நாள் கெட்டுப் போகாமல் இருக்கலாம் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்க முடியாது. ஆனால் அவற்றை நமது முன்னோர்கள் விஞ்ஞான ரீதியாகவும் அமைத்திருப்பதாகவும் சொல்லும் பொழுது, கல்லிலும் செம்பிலும் என்ன விஞ்ஞானம் இருக்கிறது என்று பலரும் கேட்கலாம். இந்துக் கோயில்களில் ஏராளமான தங்கமும், வெள்ளியும் இருக்கும்பொழுது, அவையும் கெட்டுப் போகாத உலோகங்களாக இருக்க, அவற்றால் மூல்தானத்திலுள்ள சிவவிங்கத்தையும், வெளியில் எழுந்தருளியாகின்ற உற்சவ மூர்த்திகளையும் செய்யாமல், சிவவிங்கத்தைக் கல்லாலும்' உற்சவ மூர்த்திகளைச் செம்பாலும் அமைத்ததற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு.

மின்சார சக்தியைத் தாங்கிச் செல்வதற்காகவும், செலுத்துவதற்காகவும் விஞ்ஞானிகள் செம்புக் கம்பிகளைப் பயன் படுத்துவது போல இதர உலோகங்களால் செய்யப் பெற்ற கம்பிகளைப் பயன்படுத்துவதில்லை என்பதை யாவரும் அறிவர். வானில் உண்டான சப்தத்தை இழுத்துக் கொள்வதற்காக, ரேடியோக் கருவிகளுக்கு இன்றைய விஞ்ஞானிகள் செப்புக் கம்பிகளைப் பயன்படுத்துவது போல, வேறு இதர உலோகங்களால் செய்யப் பெற்ற கம்பிகளைப் பயன்படுத்துவதில்லை என்பதும் யாவரும் அறிந்ததே. மேலும் பாரமுள்ள சுயத்தை கவ்வி எடுக்கும் ஆற்றல், செம்புத் துண்டுக்கு இருப்பதுபோல், வேறு எந்த உலோகத்திற்கும் இல்லை என்பது யாவரும் அறிந்ததே. இன்றைய விஞ்ஞானிகள், சென்ற ஒரு நூற்றாண்டினுள் கண்டு, கையாண்டு வருகிற இந்த உண்மையை, நம்முடைய மெய்விஞ்ஞானிகள், பல்லாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன் கண்டு, ஆண்டவனது திருவருள் சக்தியைத் தன்வசம் இழுத்து வாங்கிக் கொள்ள வும், கண்ணிடம் நிறுத்திக்கொள்ளவும், பக்தரிகளுக்கு அதன் மூலம் அருள் பாலிக்கவும் மற்ற உலோகங்களால் உற்சவ மூர்த்திகளைச் செய்விக்காமல், செம்பினாலேயே செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறியும்பொழுது, அவர்களுடைய மெய்ஞ்ஞானம், இன்றைய விஞ்ஞானத்தை எந்த கங்கள் எல்லாவற்றிலும் செம்புக்கு மிகுந்த ஆற்றல் உண்டு என்பதும். அது இன்றைய உண்மையாகும் என்பதும் புணராகும்.

கல்வினது ஆற்றல் செம்பினது ஆற்றலைவிடப் பன் மடங்கு அதிகமாக உள்ளது:-
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

செம்பு எப்படி மின் அலைகளைத் தன்பால் இழுக்கவும், கடத்தவும் ஆற்றலுடையதோ [அதேபோல] கல்லானது எந்தப் பொருளையும் தன்பால் இழுத்துக் கொள்ளக்கூடிய சக்திவாய்ந்தது. உதாரணமாக மலையானது ஆகாயத்தில் சென்று கொண்டிருக்கும் மேகத்தைத் தன்பால் இழுத்துக் குளிர்வித்து, மழையாகப் பொழியும்படி செய்கிறது. அல்லாமலும் கல்லில் பஞ்ச பூதங்களின் தன்மையும், விசேஷமாக அடங்கியிருந்தது வெளிப்படுவது போல், மற்ற உலோகங்களில் இல்லை. பஞ்ச பூதங்களாவன:- 1. ஆகாயம், 2. காற்று, 3. நெருப்பு, 4. நீர், 5. நிலம்.

1. வெளியில் உள்ள சப்தத்தைத் தன்னகத்தே இழுத்து ஒடுக்கி, பின்னர் வெளியிடும் ஆற்றல் ஆகாயத்திற்கு உண்டு. அதே தன்மை கல்லுக்கும் உண்டு. கல் மண்டபங்களிலும், மலைப்பிரதேங்களிலும், சப்தங்கள் எதிர் ஓலியாவது போல வேறு எந்த இடங்களிலும் கிடையாது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

2. கல்லிலே காற்று உண்டு என்பதை “கல்லினுள் தேரைக்கும்” என்ற தொடரினை ஆய்வுதிலிருந்து தெரியலாம். காற்று இல்லாத இடத்தில் எந்த ஜீவராசியும் உயிர் வாழ முடியாது, கல்லினுள் தேரை வசிக்க வேண்டுமானால் கல்லிலே காற்று இருக்க வேண்டுமல்லவா எனவே, கல்லில் இரண்டாவது சொல்லப்பெற்ற காற்றும் உள்ளது.

3. இனி கல்லிலே நெருப்பு தங்கி இருப்பது போல வேறு எந்தப் பொருளிலும் இல்லை அதனால்தான் பழங்காலத்தில் நெருப்பு உண்டாக்க வேண்டுமானால் இரு கற்களை ஒன்றோடு ஒன்று உராயச்செய்து நெருப்பினை உண்டாக்கி உபயோகித்தார்கள். மரக்கட்டடங்களைக் கடைந்தும் நெருப்பை உண்டாக்கினார்கள். இருங்காலும் கல்லில்தான் நெருப்பின் சக்தி மிகுதியாக இருக்கிறது. அதிலும் சிக்கிமுக்கிக்கற்கள் என்பவை அந்த வகையில் மிகுந்த ஆற்றலுடையவை. அநேகமாக அவைதான் தீயினை உண்டாக்க அந்தாளில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டன. ஆகவே கல்லில் நாம் முன்றாவதாகச் சொல்லிய நெருப்பு உள்ளது.

4. மேற்கூறிய மூன்று ஆற்றல்களையுடையதாக இருந்தாலும், கல்லானது தன் இயல்பான குளிர்ந்த நிலையிலிருந்து மாறாமல் இருக்கும். இருக்கற்களை ஒன்றோடு ஒன்று உராயச்செய்தால் நெருப்பு உண்டான போதிலும், சாதாரணமாக கல்லைத் தொட்டால் தன்னீர் போன்றே தன்னெண்ணிருப்பதை எல்லோரும் அனுபவத்தில் உணரலாம்.

5. இனி ஜீந்தாவதாக கல்லில் “நிலம்” என்ற கடைசிப் பூதம் இருக்குமா? என்பதைக் கேட்கவே வேண்டாம் கல்லே நிலத்தைச் சேர்ந்ததுதான் அல்லவா? கல்லிலே ஜம்பூதங்கள் இருப்பதற்கும், ஆண்டவனுக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது என்று சிலர் கேட்கக்கலாம். ஆண்டவனே ஜம்பூதங்களில் கலந்துதான் இருக்கிறார் என்பதற்கு மனிவாசகனார் திருவாசகம் சான்று தருகிறது.

“ பாரிடை ஜந்தாய் பரந்தாய் போற்றி,
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி,
தீயிடை முன்றாய் திகழ்ந்தாய் போற்றி,
வளியிடை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி,
வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி ”

என்பது திருவாசகத்தில் போற்றித் திரு அகவலில் வரும் அவ்வழகமைந்த பாடலாகும். ஜம்பூத வடிவாய் விளங்கும் அவ் ஆண்டவனது உருவத்தை ஜம்பூதங்களும் அடங்கிய ஒரு பொருளில் விற்றிருக்கும்படி வேண்டுதல் செய்து வழிபடுவது சாலச் சிறந்ததல்லவா? அதனால்தான் நமது முதாதையப்ரகள் நாம் வழிபடும் மூர்த்திகளுடைய விக்ரகங்களைக் கல்லால் அமைத்தார்கள். மலைகளைத் தெய்வமாகக் கொண்டு வழிபடுவதும் இந்தத் தத்துவத்தைக் கொண்டுதான். என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

கற்கிலையும், செம்புவிக்ரக்கும் பிரதிஷ்டை செய்த பின் தெய்வீச் சுதி பெறுவதின் விளக்கம்:-

சாதாரணமாக ஒரு கல்லாலோ, செம்பாலோ ஆக்கப்பெற்ற சிலையானது ஆலயங்களில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்றுக் கும்பாபிஷேகம் ஆணவின் தெய்வீச் சுதி பெற்று விசேஷ வழி பாடுகளுக்கும், வள்க்கங்களுக்கும் உரிய தகுதி பெற்றுத் திகழ்வது எங்களும்? என்றும், அதை விளக்குவதற்கு ஒரு உதாரணம் அல்லது உபமானம் சொல்லலாமோ? என்றும் கேட்டால் நன்றாகச் சொல்லலாம். அறிவுடையோர் அதிலிருந்து அனுமானித்து உணர்ந்து கொள்ளலாம். சாதாரணமாக ஒருவர் ஒரு மடாதிபதியாக விளங்கி ஆட்சி நடத்துகிறார். மடாதிபதியாவதற்கு முன்னிருந்த மனிதர்தானே மடாதிபதியான பின்பும் இருக்கிறார் என்றால் ஆமாம். ஆணால் அதற்கு முன்பிருந்த பெயரும், சக்தியும் வேறு. மடாதிபதியான பின் அவருக்கு உரிய சிறப்புப்பட்டமும், சிறப்பு அதிகாரமும், எவ்வாறு பெறுகிறார்? அந்தந்த மடாலயத்தின் சட்டத்திட்டங்களின் படியே சில சட்குகள் நடைபெறுகின்றன. பட்டாபிஷேகம் என்ற குடமுக்கும் நடைபெறுகின்றது. புதிய சின்னங்கள் வழங்கப்பெறுகின்றன. சிறப்புப் பட்டமும் சிறப்பு அதிகாரமும் வழங்கப் பெறுகின்றன. அந்தப்பட்டமும், அதிகாரமும், மடாலயத்தாராஜம், பொது மக்களாலும் அங்கீகரிக்கப்பெற்ற அவற்றிற்குரிய சிறப்பு மரியாதைகளுக்கும், அவரைத் தடுதி உடையவராகச் செய்கின்றது, என்பதை யாவரும் அறிவர்.

ஒரு சாதாரண மனிதன் ஒரு மந்திரிப் பதவியையோ, அரசு பதவியையோ, வேறு பதவிகளோ பெறும் பொழுது, அரசாங்கத்தின் சட்டப்படி அதற்குரிய சட்குகள் நடைபெற்று அதற்குரிய சின்னங்களைக் கொடுக்கப்பெற்று அதற்குரிய அதிகாரம் வழங்கப் பெற்று அரசாங்கத்தாராஜம், பொது மக்களாலும் அவை அங்கீகாரம் செய்யப் பெற்று, சிறப்பு மரியாதைகளுக்கும், உபாரங்களுக்கும் உரிய தகுதியைப் பெறுகின்றான் என்பதையும் யாவரும் அறிவர்.

மேலே சொன்ன சிறப்புப் பட்டமும், சிறப்பு அதிகாரமும் பெற்றவர்கள் உருவத்தால் முன்னிருந்ததுபோலவே தோற்றும் அளித்தாலும், அவர்களுடைய சிறப்புப் பட்டமும், அதிகாரமும், ஆதிக்கமும், தகுதியும் முன்னிருந்த நிலைக்குமேல் அதிகமாக உள்ளன என்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளுவர். அவ்வித பதவியையும் பட்டத்தையும், அதிகாரத்தையும், ஆதிக்கத்தையும் பெற்ற அவரது உடல் அதற்குமுன் இருந்த உடலாகவும், வேற்றுமை ஒன்றும் இல்லாததாகவும் இருக்கும் என்பதில் யாருக்கும் எவ்வித சந்தேகமும் இருக்க முடியாது.

இந்த உதாரணங்களைக் கொண்டு ஒரு சாதாரண கற்கிலை, கும்பாபிஷேகத்தினால் என்ன சிறப்புப் பட்டமும், அதிகாரமும், ஆதிக்கமும், பதவியும் பெறுகின்றதென்பதை அறிவுடையோர் உத்துணர்ந்து ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். பூலோகத்திலுள்ள அரசாங்கம் நாம் திட்டங்களை அமுல் நடத்துகின்ற அதிகாரிகளை நியமித்து அவர்கள் மூலம் ஆண்டு வருகிறது. ஆணால் நம்மை இப்பூலோகத்தில் ஆணாகவும், பெண்ணாகவும் வெவ்வேறு நிலைகளில் வெவ்வேறு இடங்களில் பிறக்கும் படியும், வெவ்வேறு இன்ப துண்பங்களை அனுபவிக்கும்படியும், வெவ்வேறு வயதுவரை வாழும்படியும் வயது முடிந்தபின் ஸ்தூல சீரமாகிய கட்டையிலிருந்து ஆவி உடலைப் பிரித்து மேல் உலகங்களுக்கு கொண்டுபோய் அவரவர் செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்குத் தகுந்த சுவர்க்க—நரகமென்னும், அருட்பகுதியிலோ—இருள் பகுதியிலோ, வாழும் அல்லது மேல் நிலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவோ செய்கின்ற அரசாங்கம் ஒன்று விண்ணஞ்சியத்திலிருந்து ஆட்சி புரிவதையும், அந்த ஆட்சி வேதாகம சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு நடைபட்ட அதிகாரங்களோடும், பலதரப்பட்ட உருவங்களில், நம்முடைய கண்களுக்குக் கான உடையவர்களெல்லாம் ஓரளவு அறிவார்கள்.

ஆலய கும்பாபிஷேக தத்துவம்

“ ஆலயங் தொழுவது சாலவும் நன்று ” என்றனர் ஆஸ்ரோர். ஆயினும் விஞ்ஞானம் விரிந்து விளங்கும் இக்காலத்தில் கடவுள் எங்கும் இருக்கும்போது அவரை ஏன் ஆலயத்திற் சென்று வணங்க வேண்டும்? என்று கேட்போர் பலர். அவர்களிடம் மின் சக்தி எங்கும் இருக்கிறது; அதை எங்கும் எல்லோரும் பெற்றுக்கொள்ளாமல், முறைப்படி அமைக்கப்பட்ட மின் சக்தி நிலையத்தில் மாத்திரம் பெற்றுக்கொள்ளாமல், முறைப்படி அமைக்கப்பட்ட மின் சக்தி நிலையத்தில் மாத்திரம் பெற்றுக்கொள்ள என்று நாம் கேட்கிறோம். ஆகாய வெளியிற் பரந்துகிடக்கும் சங்கீத ஒலியைக்கூட; ஒருவர் வானொலிப்பெட்டியின் உதவிஇல்லாமற் கேட்க முடிகிறதா? அதுபோலவே எங்கும் சீயாபித்துள்ள கடவுளில் அருட்சக்தியைப்பெற ஆலயம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆலய அமைப்பு ஆத்மாவின் தன்மையே புலப்படுத்துகின்றது. இன் ஜொரு வகையிற் கூறினால் மக்கள் சிவத்தன்மையிலிருந்து சிவத்தன்மையைப் பெறுதற்கு வழிகாட்டுவதே ஆலய வழிபாடாகும் என்னாம். இன்பத்துண்பங்களைச் சமமாக்கருதி பற்றறுத்து பவப்பினி நீக்கி முத்தி அடைய வேண்டுமாயின் ஆலய கும்பாபிஷேக தத்துவத்தை அறிந்து உணர்ந்து வழிபடவேண்டும்.

இறைவனுடைய தெய்வீக சக்தி எங்கும் நிறைந்திருக்கிறது. பூரணப்பொருளாய் அச்சக்தி எங்கும் நிறைந்திருப்பினும் இலகுவில் அதை எல்லோராலும் பெற்றுக்கொள்ள முடிவதில்லை. மின்சக்தி ஆகாபமெல்லாம் பரந்து கிடக்கிறது. அதனை இயந்திரங்களால் கிரகித்து மின் பெட்டிகளால் கேளித்து வைக்கிறோம். பின்பு மின்சக்தி நிலையத்திலிருந்து கம்பிகள்மூலம் வேண்டிய இடத்திற்கு மின்சக்தி அனுப்பப்பட்டு, வெளிச்சம், குடி, காற்று முதலிய தேவை களுக்குப் பயன்படுத்துகிறோம். அதே போலத்தான் அங்கிலகொதபடி எங்கும் நிறைந்திருக்கும் தெய்வீக சக்தியும் ஆலயத்தில் சேரிக்கப்பட்டுப் பக்தர்களுக்குப் பயன்படுகிறது. மின்சக்தி யைப் பெறுவதற்கு ஒரு திட்டமுண்டு. அதேபோன்று ஆலயமும் சிற்பாசிரியனின் திட்டப்படி அமைக்கப்பட்டு கும்பாபிஷேகம் செய்யப்படுகிறது. கும்பாபிஷேகத்தின் போது யாக சாலையில் செய்யும் வேத மந்திரங்களின் மூலம் ஆலயத்திற்குரிய சக்தியைப் பெறுகிறோம். யாகங்கள் கும்பாபிஷேகம் மூலம் மூர்த்தியில் தெய்வீக சக்தி நிரப்பி வைக்கப்படுகிறது. யாகசாலையில் நீர் நிரம்பிய பல கலசங்கள் இருக்கும், அக்கலசத்தில் அந்தணர்களின் வாக்குச்சக்தி நிரம்புகிறது. கலசத்தில் இருக்கும் சலத்திற்கு ஜெபத்தினது ஒலி அலைகளை விரைவில் ஈர்க்கும் தன்மை யுண்டு. வெள்ளி தங்கம் தாமிரம் என்பவற்றினாலான கலசங்களுக்குள் இருக்கும் தன்ணீருக்கு இச்சக்தியைப் பெறும் வாய்ப்பு மிகவும் அதிகம். இந்த உண்மையை அறிந்தே ஆசாரியர்கள் யாகசாலையில் தாமிர கலசங்களில் நீர் வைத்து ஜெபம் செய்கின்றனர். அத்துடன் கலசங்களைச் சுற்றிலும் தானியங்களை முளைக்கச் செய்து பக்கமையை மேறும் கலசத்திற்கு ஊட்டி, வேத மந்திரங்களை ஒதுக்கின்றனர். யாகசாலையில் தேங்கும் ஒலி சக்தியைத் தங்கம் அல்லது வெள்ளிக்கம்பி மூலம் கல்லாயிருந்த மூர்த்திக்கு அனுப்புகின்றனர். கும்பாபிஷேகத்தின் போது உருவேற்றப்படுகின்ற தெய்வீகசக்தியினாலே சிற்பியினால் செய்யப்பட்ட வெறும் சொருபம் வேத மந்திர சக்தியைப் பெற்று, பூரணப் பொருளாக, அருள் கொடுக்கும் மூர்த்தியாக அமைகின்றது. தங்கம் அல்லது வெள்ளியில் செய்த யந்திரத்தகடுகளிலும் இச்சக்தியைப்பாய்ச்சி மூர்த்திகளுக்கு அடியில் வைக்கின்றனர். அருள் நிறைந்த மூர்த்தியிடமிருந்து அடியார்கள் அருளைப் பெறுகின்றனர்.

ஆலயத்திற்கு அன்பர்கள் சென்று அஞ்சலிக்கும்போது வேண்டுவார் வேண்டுவன ஈயும் பெருமான் அருட்சக்தியை அளித்துக்கொண்டே இருக்கிறார். கும்பாபிஷேகத்தின் மூலம் சேரிக் கப்பட்ட தெய்வீக சக்தி அடியார்கள் எடுக்குந்தோறும் குறையாமல் இருக்கவேண்டுமல்லவா? அதற்காகவே ஆலயங்களில் ஆராதனைகளும் பூசைகளும் பள்ளிரண்டு ஆண்டுகளுக்கொருமுறை

கும்பாபிஷேகமும் நடைபெறுகின்றன. ஆலயத்தில் நடைபெறும் நித்திய நெமித்தியங்கள் [நித்திய பூசை, விசேஷ திருவிழா] தெய்வீக சக்தி என்றும் நிறைவூற்றிருப்பதற்காகவே செய்யப்படுகிறது. இறைவனுடைய பஞ்சகிருத்தியத்தையும் நித்திய நெமித்தியம் நினைவுறுத்துகிறது.

தெய்வீக சக்தி நிறைந்துள்ள ஆலயத்துக்கு நாம் செல்லும்போது அருட்சக்தியை நாம் கிரிக்கக்கூடிய வகையில் எமது இருதயத்தைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டு செல்லுதல் வேண்டும். துருப்பிடித்த இரும்புத் துண்டில் மின்சக்தி பாய்வது குறைவு. அதுபோலவே அழுக்கு நிறைந்த மனதுடையார்க்கும் அருட்சக்தியைப் பெறுவது கடினம். ஆயினும் அடிக்கடி ஆலயத்துக்கு செல்வதால் அங்குள்ள அருளொளி படப்பட மனிதன் படிப்படியாக மாசு நீங்கி இறைவனின் கல்யாண குணங்களைத் தானும் பெற்றுக் கொள்கிறான்.

ஆலய அமைப்பை நோக்குவோமானால் அது ஒரு யோகி கால்களை நீட்டி மல்லாந்து படுத்திருப்பதை ஒத்திருக்கும். யோகியின் பாதம் போன்று உள்ளது முன்பாகக் கோபுரம் கொடிக்கம்பம் மூலாதாரம் போன்றது. கர்ப்பக்கிரகம் சிரசு போன்றது. யோகியின் சிரசின் மையம் போன்று மூலஸ்தானத்திலுள்ள தாமரைப் பூக்கண்ணாடியும் விளக்கும் அமைந்துள்ளன. அங்கே உள்ள தீபம் இறைவனுடைய அருவருவத் தன்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

ஆலயம் வெளிப்புறத்தில் அகன்று விலாசமாகி உள்ளே செல்லச் செல்ல ஒடுங்கிச் செல்வது வெளிக் விஷயங்களில் பரந்து பட்டுச் செயலாற்றும் மனமானது இறைவனை அனுக அனுக ஒடுங்கிச் சென்று ஒருமைப் படுவதைப் புலப்படுத்துகின்றது. கர்ப்பக்கிரகம் கருங்கற்களிலமைந்த சிற்றிடமாக இருப்பது ஏன்? என்று சிந்தித்தல் வேண்டும். கர்ப்பக் கிரகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆலய மூர்த்தியில் அருட்சக்திநிறைந்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறதென அறிந்தோம். அதிகசக்தி வாய்ந்த மின்சாரச் சேமிப்பு எவ்விதம் அபாயம் ஏதும் ஏற்படாமல் நல்ல முறையில் பத்திரமாகப் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ அது போலவே சக்தி வாய்ந்த ஆலய மூர்த்தியும் சிறிய அறைக்குள் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அச்சக்தியைப் பெறுவோர் தத்தம் நிலைக்கேற்ற இடங்களில் நின்று பெற்றுக் கொள்வார். வேத மந்திரங்களைப் பேரிக்கப்பட்ட தெய்வீக அருள் பெருஞ் சக்தி வாய்ந்தது. அச்சக்தி மூலஸ்தான மூர்த்தியிலிருந்து வீசிக்கொண்டே இருக்கிறது. அருட்சக்தி வேண்டி அஞ்சிடப்பட்டு செயலாற்றும். அடியார்கள் மனது எல்லாம் ஒரு தன்மையாக இருப்பதில்லை. சில சுய நலம் மிகக்காயிருக்கும். சில சுய நலம் குறைந்திருக்கும். சில சிற்றின்பங்களைப் பெரிதும் வாழாவிட்டிரும் பிறர் கெட வேண்டுமே என்று சிந்திக்கும். இவ்விதம் பலவேறு வகைப்பட்ட முடைய நன்மையும் மற்றையோர்க்குத் தீமையும் அதிகமாகும். அதனாலேயே சாத்வீக குணமுள்ள சுற்று விலகி உள் மன்றப்பத்துள் வணங்க வேண்டும் என்றும் இராசத் குணம் படைத்தோர் மன்றப்பத்திற் தூர விலகி நின்று வணங்க வேண்டும் என்றும் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. குணத்தை பற்றி வந்த சாதியை ஒட்டி ஆலயத்தை வழிபடுவோருக்கு இடம் வகுக்கப்படவில்லை. செய்யுந் தொழில் உயர்ந்த சாதியென்று சொல்லிக்கொண்டு பொய்யும் கொலையும், கள்ளும் காமமும் நிறைந்த தீமையே பெறுவான். தாழ்ந்த சாதியினர் என்று மற்றவர்களால் கருதப்படுவோன் சத்தியம், அகிம்சை, அன்புடையவனாயிருந்து கோவிலின் வெளியிடத்தில் நின்று வணங்குவானாயின் அதிக நன்மை அடையாளிட்டாலும் தீமை அடையாளட்டான். படிப்படியாக உயர்நிலை அடைவான். செயலும் உடையவராக வாழ்ந்து வர முயற்சிக்க வேண்டும்.

கோயில்களில் நந்திபோன்ற வாகனங்களைக் காணலாம். அவை ஆன்மாவினது ஆணவத்தைக் குறிக்கும். பெரிய கோவில்களில் மூன்று நந்திகளைக் காணலாம். முதல் காணும் நந்தி பெரியது. இது நான் என்ற ஆணவம் பெரிதாய் இருப்பதைக் குறிக்கும். அடுத்ததாக உள்ளது அதிலும் சிறியது, அது இறைவன் அன்மையிற் செல்லும்போது ஆணவத்தடிப்பு குறைந்து எல்லாம் அவன் செயல்என்பதைக் காட்டுகிறது. அதன் அருகிற் பவி பிடம் இருக்கும். இங்கே தான் ஆத்மாவின் ஆசாபாசம் இச்சைகள் பலியிடப்பட்டு ஆன்மா சுதை சத்துவுகுணத்தை அடைகிறது. அடுத்ததாக உள்ள மிகச்சிறிதான் நந்தியே, சத்துவ குணம் நிறைந்த ஆன்மாவைக் குறிக்கிறது. அஃது இறைவனை நோக்கி இன்புற்றிருக்கும். அதற்கும் அப்பாற் செல்வோமானால், கர்ப்பக் கிரகத்துள் நந்தி இல்லாதிருப்பதைக் காணலாம். ஆணவம் நீங்கப்பெற்ற ஆன்மா, தன்னையிழந்து இறைவனோடு ஒன்றாகக்கலந்து ஜக்கியப்படும் நிலை அங்கு புலப்படுகிறது. இறைவனோடு ஜக்கியப்பட்டநிலை பேரின்பநிலைபாரும். மேலே கூறிய ஆலய உண்மைகளை அறிந்து வணங்குவதோடு ஆலய வழிபாட்டு முறையிலுள்ள தத்துவங்களையும் அறிந்து கொள்வது மிக நல்லது.

நம்மிற் பலர் ஆலயத்துக்குச் செல்கின்றனர். ஆயினும் ஆலயத்துக்கு ஏன் வந்தோம் என்பதை அறியாமலும், அறிந்திருந்தும் அதனை மறந்தும் வெளிப்பார்வையாலில் கோவில் வழிபாடு செய்யும் சமயாசார சீலர்களாய் காணப்படுகின்றனர். அ என்பது ஆன்மா, யலம் என்பது ஒடுக்குதல். எனவே உலக விவகாரங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு கடவுட் சிந்தனையில் ஆன்மா ஒடுங்குமிடமே ஆலயம் என்பதை மறந்து அங்கே தான் உலக விஷயங்களைப்பற்றி ஆராய்கின்றனர். சுற்றத்தவர்களின் சுக்சேமம், நண்பர்களின் நன்மை தீமை, அரசியல் கட்சியின் ஆப்பாட்டங்கள் கயவர்களின் திருட்டு புரட்டு இன்னும் எத்தனையெத்தனையோ விவகாரங்கள் இக்காலம் ஆலயத்தில் நிரம்பியிருக்கின்றன. அந்தோ பரிதாபம்! கற்றவர்கள் கல்லாதவர்கள் அணவைருமே வழி படும் தத்துவத்தை வெளியிலேவிட்டு உள்ளேசென்று பயன் பெறாது வெறுமனே திரும்புகிறார்கள். ஆலயத்தில் நடைபெறும் கிரியைகள் ஒவ்வொன்றும் எமக்கு ஆத்மீக ஞானத்தை உபதேசிக்கின்றன. அவற்றை அறிந்து உணர்ந்து வழிபடுவோமாயின் பெரும் பயன் பெறுவோம்.

ஆலயத்திற்குச் செல்லும்போது பழம், தேங்காய், கற்பூரம், பூ என்பவற்றைக் கொண்டு செல்கின்றனர். இவற்றை ஏன் கொண்டு செல்லவேண்டும். இறைவனுக்கு அர்ப்பணிப்பதற்கு செல்கிறோமென்றால் அகில உலகப் பொருள்களையும் ஆக்கிய இறைவனுக்கு அவர் படைத்த ஒரு சிறு பகுதியை அர்ப்பணிப்பது விந்தையாகும். தேங்காயை இறைவனுக்கு அர்ப்பணிப்பதால் அவர் அடைகின்ற பயன் யாது ஒன்றுமில்லை. தேங்காயின் தன்மையைப் போலுள்ள ஆன்மாவை அர்ப்பணிக்க வேண்டும். ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப்பிணைந்துள்ள தும்புகள் நிறைந்த தேங்காய் மட்டை ஆன்மாவிலுள்ள ஆசாபாசங்களைத் தாமாகுணத்தைக் குறிக்கிறது. அவற்றை (தேங்காய் மட்டையை ஒருவன் தானே உரித்து விடுவதுபோல) தனது முயற்சியினால் நீக்கி விட வேண்டும். தேங்காயின் தடித்த ஒடுநீக்குவதற்கு மிகக்கடினமான ஆணவத்தைக் குறிக்கும். தம்மைக் குருவிடம் ஒப்படைத்தால் அந்த ஆணவத்தடிப்பு குருவினால் நீக்கப்படும். இதனையே குருவிடம் கொடுக்கப்படும் தேங்காய் குறிக்கிறது. உடைக்கப்பட்ட தேங்காயின் உள்ளிருக்கும் வெண்பருப்பு சாத்வீக ஞானத்தைக் குறிக்கிறது. ஆணவம் நீங்கிய தூய்மையான சாத்வீக உள்ளம் தெய்வ சன்னி தாஸத்தையே நோக்கும் என்பதைக் காட்டவே உடைக்கப்பட்ட தேங்காய்ப் பாதிகள் இறைவன் பாதத்தைப்பார்க்க நிவேதிக்கப்படுகின்றன. இந்த உண்மையை உணர்ந்தோமானால் ஆயிரக்கணக்கில் ஆண்டவானுக்குத் தேங்காய்களை உடைத்தும் யாதோரு பயனுமில்லையே என்ற திண்டாடுவதை விட்டு விடுவோம். நான் ஆயிரம் தேங்காய்கள் உடைத்தேன் என்று பெருமை அடித்துக்கொள்ளும் பக்தர்களும் உண்டு. ஆணவத்தை நீக்கத் தேங்காய் உடைக்கும் தத்துவத்தை மறந்து தேங்காய்க்குள்ளேயே ஆணவம் புகுந்து கொள்கிறது. வழிபாட்டின் தத்துவத்தை மறந்து விடுவதாலேயே பலர் கோயிலுக்குச் சென்றும் பயன்டையாது வெறும்

கையிராய்த் திரும்புகின்றனர். எம்மிடமுள்ள பாசங்கள் பற்றிப்பிடித்த மனத்தேங்காலை உரித்து உடைத்து நிவேதித்துக் குருவருளையும் திருவருளையும் பெற்று வாழ்வதே ஆலய வழிபாட்டின் பயணாகும்.

இனிமையுள்ள கனிகள் மனிதன் செய்யும் நல்வினையையும் பிறவிக்குக் காரணமடனதே, எனவே பிறவியை அறுத்து பேரின்பந்தரும் முத்தியை விரும்புவோர் நல்வினையையும் நீக்கி விடவேண்டும். நல்வினையை பிறவியைத்தருமெனில் வினைசெய்யா திருப்பது எப்படி? என்ற கேள்வி ஏழலாம். மனிதன் வினைசெய்ய வேண்டும் என்பது உண்மையே. நல்வை நினைந்து நல்வை செய்து அதனால்கும் பயனாகிய பணியை இறை வளிடம் ஒப்படைத்து விடுவோமானால் வினைசெய்தும் செய்யாதவர்களாகி விடுதலை அடைவோம். இந்த உண்மையையே கிருஷ்ண பகவான் பகவத்கிதையில் பற்றற்ற பணி செய், பயண எதிர்பாராதே என்று கூறியுள்ளார்.

இறைவன் சண்னிதானத்தில் எரிக்கப்படும் கற்பூரம் எதனைக்குறிக்கின்றது? அதன் வெண்மை நிறம் மலபரிபாகப்பட்டு இறைவனோடு ஐக்கியப்படுத்தற்குப் பக்குவ நிலையடை தற்கு தூய ஆண்மாவைக் காட்டுகிறது. கற்பூரத்தில் அக்கினி பட்டதும் ஜோதியாக எரிந்து காற்றில் கற்பூரம் கூரந்து இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்து போகிறது. அது போலவே பரிசுத்த மனம் படைத்த ஆண்மாவின் தெய்வீக ஒளி பட்டதும் அது ஜேதி சொருபமாக மாறித தன் உருவம் மறைய (ஆக்கம் சொருபம்) தெய்வீகத்தோடு கலந்து விடுகிறது. அத்துடன் பக்தர்கள் பலரும் நெருங்கி வழிபடுகின்ற இடத்தில் உண்டாகின்ற அகத்தக் காற்றையும் ஓரளவு அகற்றி நறுமணம் விசிச் சுகத்தைக் கொடுக்கும் பொருளாகவும் உள்ளது. இத்தகைய சிறந்த கற்பூரம் இறைவனால் இப்ர்ணகரிலேயே படைக்கப்பட்டுள்ளது. இயற்றகையில் விளைந்த கற்பூரத்தை இன்று ஆலயத்தில் காண்பது அரிதாகிறது. என்னையும், கொழுப்பும், இன்னும் வேறு ரசாயனம் பொருளும் சேர்த்து உண்டாக்கிய செயற்கைக் கற்பூரமே எங்கும் எரிகிறது. அதன் புகை ஆலயத்தைக் கரியாக்குவதோடு வணங்கி நிற்கும் அங்பர்களுக்கும் கவாச நோயை உண்டாக்கிறது என்ற பொய்யன்று. அத்தகைய கற்பூரத்தை, கட்டுக்கட்டாகக் கொழுத்துவதி லும் பார்க்க கொழுத்தாமலே விடுவதும் நலம்தரும். கற்பூரம் தீபம் காட்டி கட்டாயம் கடவுளை வழிபட வேண்டுமென்றால் நல்ல கற்பூரத்தைத் தேடி வாங்கி எரிப்பது சாலங்கும் சிறந்தது.

எனவே அருட்சக்கியை அள்ளிச்சொரிந்து எம்மை ஆட்கொள்ளும் இறைவன் எழுந்தருளி இருக்கும் ஆலயத்தைப் போற்றுவோம். தூய உள்ளத்துடன் சென்று தெய்வீக சக்தியைப் பெற்று நாழும் தெய்வீகத்தூயமை அடைவோம். பக்தர்கள் தெய்வீக சக்தியைப் பெற்றுப் பயணடைய, ஆலய நிர்வாகிகளும், அருட்சக்தி நிறைந்திலங்க ஆலயத்தைப் பாதுகாப்பார்களாக.

கும்பாபிஷேக முறைகளும் விளக்கமும்

அனாதிமலைத்த சித்தருவாகிய பரம்பொருள் கற்பணை கடந்த சோதியாகினும் அனாதியல் பெத்தர்களாகிய ஆஜ்மாக்ககள் வணங்கிப் போக மோகங்களை அடைய ஆலயத்தில் நிறுவப்படும் விநாயகரை திருவகுவில் கருணையே உருவாகும்படி பிரார்த்தித்து அபிஷேகத் தலை கும்பாபிஷேகமாம்.

“கும்பாபிஷேகம்” என்பது குடமுழுக்கு, “குடந்னீராட்டு விழா” என்று சொல்லுவார்கள். இதுபோன்றை என்றும் கூறப்படும். இது நான்கு வகைப்படும். அவையாவன :

(1) ஆவர்த்தம்	(3) புனராவர்த்தம்
(2) அனாவர்த்தம்	(4) அந்தரீதம்

ஆவர்த்தம் : புசிதான ஒர் இடத்தில் விநாயகரை வைத்துப் பாலப்பிரதிஷ்டை செய்து பூஜித்துப் புதிதாகக் கோவில் கட்டி, பாலாலய மூர்த்தியைக் கும்பத்தில் எடுத்து பின்னர் மூலஸ்தானத்தில் இருக்கும் மூர்த்தியில் சேர்த்து அபிஷேகம் செய்வதாம்.

அனாவர்த்தம் : வெகு காலத்துக்கு முன் கோயில் கட்டி பூஜையில்லாமல் அழிய விட்டும், ஓர் குலைந்தும் இருந்து, முன்போல் அவைகளைத் திருத்தி ஆலயம் கற்பித்துக் கும்பாபிஷேகம் செய்தலாம்.

புனராவர்த்தம் : சர்ப்பக்கிரகம், விராணம், பிரகாரம், கோபுரம், பலிபீடம் முதலியவைகளில் பழுது ஏற்பட்டாலும், அட்டபந்தனத்தில் பழுது உண்டானாலும், வீமானத்தில் உள்ள விக்கிரகங்களில் பழுது நிகழ்ந்தாலும், வரையும் அழிந்து இருந்தாலும், பாலாலயம் செய்து ஆலயத்தைப் புதுப்பித்து மூலஸ்தானத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து கும்பாபிஷேகம் செய்தலாம்.

அந்தரீதம் : ஆலயத்தில் சோரன் சண்டாளன் நாய் முதலியன் உட்சென்று தீவிண்டியதன் காரணமாக மூர்த்தியின் பிரத்தியங்கம், உபாங்கம் போன்றவைகளில் ஏதாவது பழுது ஏற்பட்டால் அவைகளைத் திருத்தி உடனே செய்வதாகும், இதில் அந்தரீதப் பிரதிஷ்டைக்கு நாள், நடஷ்ட்திரம் பார்க்கவேண்டியதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அனுஞ்சன : இறைவணக்கம் செய்து சர்வசாதகரிடத்தில்லும், விநாயகர் இடத்திலும் நாள் குறித்தகாலத்தில் இந்த மக்கத்துவமான கும்பாபிஷேகத்தை செய்ய உத்தரவு தரவேண்டும் என்று வணங்கி உத்தரவு கேட்பதாம்.

தன்புறை : புண்ணிய வசத்தால் கிடைத்த திரவியத்தை பூஜை செய்தலாகும்.

திரவிய விபாகம் : பூஜை செய்த திரவியத்தை ஒரு பாகம் ஆலயக் கட்டடவேலைக்கும், இரண்டாவது பாகம் நித்திய பூஜை, மாதாந்த விசை, நட்சத்திர பூஜை, உற்சவம் ஆபரணாதிக்டகும் இராமாதி வாங்கவும், மூன்றாவது பாகத்தை பதி ஜோருபாகம் செய்தல் வேண்டும்.

ஆசாரியவர்ணம் : பிரதான ஆசாரியரையும், சர்வசாதகரையும் வணங்கி இந்திரவியத்தைக் கொள்ளு மகா கும்பாபிஷேகம் செய்து இறையருளைப் பெற்றுத்தர வேண்டும் என்று எச்மான் குருவை வழிபடுதலாகும்.

கணபதி பூஜை: எவ்வகையினராயினும் முதலில் வினாயகரை வழிபாடு செய்தல் வேண்டும்; செய்யாவிட்டல் அவர்களின் காரியத்தை இடையறு செய் என்று இறைவன் கட்டளை என்பது “என்னரேயாயினும்” என்ற திருவிளையாடற் புராணத்தில் டளை என்று நிறைவேற வினாயகப் பெருமானுக்குப் பூஜை அபிஷேகம் ஹோமம் இன்றி நிறைவேற வினாயகப் பெருமானுக்குப் பூஜை அபிஷேகம் ஹோமம் செய்து முதலில் பிரதான சிவாசாரியர் வழிபடுதல்.

கிராம சாந்தி :

“ சர்வலோக இதம் புண்ணியம்
வட்சியே கந்த சடானை
கிராம நுதன் காலேது
ஷேத்திரவா மந்திரேவிவா
பிரதிஷ்டோத்துவ காலேச

பூஜாம் கருத்துவாவிஷேகவதா’ என்று காரணாகம் கூறுகிறது. விளக்கம் கூலலோக சுகத்துக்கும், புதிதாஸபட்டினம், கிராமங்களில் உள்ள அசர, ராட்சத, பிசாக, பரம ராட்சத்தர்களைத் திருப்தி செய்து சந்தோசப்படுத்தி. கிராம அதிதேவதையான வைரவரைப் பூஜித்தலாம்.

பிரவேசபலி : நாம் பிரவேசம் செய்து மகா கும்பாபிஷேகம் செய்யும் இடத்தில் உள்ள எட்டுத்திக்குகளிலும் வசிக்கின்ற இயக்கரி, இராட்சதர் பிசாசரி, பிரம இராட்சதர், பூதர், காளி, சரளி, வைரவர் முதலிய தேவதைகளுக்கு உணவு கொடுத்து எழுப்பி, அவர்களை முறையே கடல், மலை, வனம், நதி, மயானம் முதலிய இடங்களிற் சென்று சுகமாய் வீற்றிருங்கள்; இது இறைவன் கட்டளை எனக்கூறித் திருப்தி செய்தலாம். இது மகா கும்பாபிஷேகம், திருவிழா, புதுவீடு குடிபுகல் போன்ற காரியங்களிற் செய்ய வேண்டும் என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

திசாஹோமம் : நான்கு திக்குகளில் முறையே பாகபதாஸ்தம், அஹாராஸ்திரம், பிரத்தியங்கிராஸ்திரம், சிவாஸ்திரம் முதலியவர்களைப் பூசித்துக் காவல் செய்யும்படி கட்டளை இடுதலாம்.

இரட்சோக்கிரஹோமம்: அசர, ராட்சதர்களின் தொல்லை நீங்குவதற்காக மூன்று மேடைகள் அமைத்து, நடுவில் கும்பம் வைத்து, அதில் ரட்சோக்கிர தேவதையை வடவா முகாக்கினிக்குச் சமமாகப் பாளித்துப் பூசை செய்து அதன் தென்புறத்தில் வெள்ளை வஸ்திரம் இட்டு, தேங்காய் வைத்து, தேங்காயில் சிவனையும் வாளில் கட்சேசுவரனையும் வாளைச்சுற்றி அசிதாங்கபெரவர், குருபெரவர் சண்டபெரவர் முதலிய எண்மரைத் பூசித்து, அவர்களுக்கு உள்ள திரவியங்களாலும் சமித்தாலும் ஹோமம் செய்து, சம்யோசித்துக் கும்பஜலத்தை ஆலயத்தைச் சுற்றித்தெளித்தலாம்.

ஆயுஸ் கர்மம் : குருமார் செய்து கொள்ளும் தசவித ஸ்நானமாம்.

நவக்கிரகமகம் : கும்பாபிஷேகத்தால் உவகத்துக்கு அதிக மழையாலும், மழையின்மையாலும், விரோதிகளாலும், துஷ்டர்களாலும் வரும் தன்பம் நீங்கவும் எல்லாப் பிராணி களின் பயம், நோய், பிணி, நீங்கவும் குரியன் முதலிய நவக்கிரகங்களைப் பூசித்து வணங்கி ஹோமம் செய்தலாம்.

வாஸ்து சாந்தி : பூமியானது அசத்தாக, ஜூட்சமபந்தம் உள்ளதினால் அதை நிக்கிச் சத்பாவம் உண்டாவதற்குச் செய்வது. அகத்த சொருபமான பூமியை பாலாக்கினியால் தகிததுப் பின்பூமிக்கு அதிபதியான பிரமாவின் மூச்சக்காற்றிலோற் சோதிருபமாக்கிச் சுத்தம் செய்வதாம். நீற்றுப் பூசினிக்காலையைப் பூமியின் வடிவமாகத் தியானித்து, அதன் விதைகளை அண்டங்களாக நினைத்து, எல்லாவற்றையும் ஹோமம் செய்து பின் பூமிக்கு அதிபதியான பிரமாவின் கட்டளையினாற் பரிசுத்தமானதாகப் பாலித்தல் வாஸ்து சாந்தியாம். இச்சாந்தி கும்பாபி ஷேகம், பலஸ்தாபனம், யாக மண்டப கல்பனம், கோபுரம், தடாகம், வீடு, உற்சவம் போன்ற இடங்களில் அவசியம் செய்யவேண்டும்.

கோபுறை : பசுமாடு கன்று கட்டுதல்.

விற்பிரபோசனம்; வேதம் அறிந்த பிராமணர் பிருதுவி, முதல் சுத்தத்துவம் வரையுள்ள எல்லாத் தத்துவங்களையும் சுத்தமாக்குகின்றேன்; ஹோமம் செய்கின்றேன்; இது நன்கு சுத்தி அடையட்டும் என்று சிதாக்கினியில் ஹோமம் செய்கின்ற பாவணையில் போசனம் செய்வித்தலால் அந்த இடம் சுத்தியாகும்.

மிருத்சங்கிரகணம்: கிராமத்துக்குச் சாந்தியையும் தேசநன்மையடையவும் நினைந்து, டுமா-தேவியைப் பிராத்தித்து, இந்தப் பூமி கண்டங்களாகப் பிரிந்து இருப்பதால் ஒவ்வொரு கண்டத்துக்கும் பூசை செய்து, பிராத்தித்து, ஞானயாகம் செய்ய முளையடுவதற்காக யண்வெட்டியை சிவாஸ்திரமாகப் பூசித்து, பூமி தேவியின் வயிற்றில் மூன்று அல்லது ஐந்து முறை மன்னை எடுத்தலாம், எடுத்த தோசம் நீங்க அந்த இடத்துக்கு வேறு மன்ற போட்டுச் சப்தவாரிதி சம்பத்தால் அபிஷேகம் செய்தலாம்.

அங்குரார்ப்பணம்: முளையிடுதல், இந்தப் பூமியானது முன்னர் அமிர்தத்தால் நனைந்து சுத்தமானது. ஆகையால் உலகச் சேமத்தின் பொருட்டு நெல் முதலிய நவதானி யங்களைப் பாலில் ஊறவிட்டு ‘ஓதி குக்தம்’ செபித்துச் சந்திரனினை வணங்கி முளையிடுதலாம்.

ரஷாபந்தனம் : காப்புக்கட்டுதல், குழந்தையின் வருத்தம் தீர மாதா மருந்துண்ணுதல் போல, உலக சேமத்திற்காக ஆசாரியர் எடுத்தகாரியம் செவ்வனே நிறைவேற இடையூறுகள் தடுக்காவண்ணம் இறைவியின் கர்ப்பங்காடியில் நின்றும் உண்டான்தாக நாகராசனைப் பூசித்துக் கையில் கங்கணம் கட்டுதலாம்.

இரத்தினநியாசம், நெநோன்மினனம் இவைகள் புதிதான மூர்த்திகளுக்குப் பஞ்சபூத சம்பந்தமான தத்துவங்கள் ஏற்படுத்துவதற்காகச் செய்யப்படும் கிரியைகளாம், அன்றியும் இறைவன் ‘இருநில்லையத் தீயாகி நீருமாகி இயமானாய் ஏறியுங் காற்றுமாகி’, என்ற தேவாரத்தில் இருந்து இறைவடிவத்தை உண்டு பண்ணும் குறிப்பை உணாத்துவதும் ஆகும்.

யாகசாலா தனியாகது ஸ்தாபனம்: யாகசாலையிற் சப்ததாத்துகள் மயமான சப்த தானியங்களைப் பரப்புதல்.

குரியகந்நாதி சங்கிரகணம்: ஞானாக்கினிக்கு குரிய காந்தத்தில் இருந்து அக்கினியை எடுத்தல்.

நுத்திக் சாதகாதி வரணம்:

பிரதான குண்டத்தைத் தவிர ஏனைய குண்டங்களுக்கு ஏனைய மூர்த்திகளுக்கும் ஏற்ற குருமாரையும் சாதகர்களையும் உபசாத கர்களையும் நியமித்தல்.

பிரசன்ன அபிஷேக பூஜை:

எங்கும் நிறைவெட மூர்த்தியைப் பூஜிப்பதற்காகத் தமக்கு நேர முசுப்படுத்தல்.

கடல்தூராபனம்:

குடத்தைச் செத்தமாக்கிச் சப்ததாதுக்களும் ஜீவனும் உண்டாக்குவதற்காகக் கும்பத்தின் அடியில் ஆஸ்மதத்துவத்தையும் பிரமாவையும், குடும்ப நடுவில் வித்தியா தத்துவத்தையும் வீஷ்ணுவையும், கும்ப நுனியிற் சிவதத்துவத்தையும், குத்திரணையும், கும்பத்தில் 9 சக்திகளையும் மூவிளை நூலிற் சரஸ்வதி, இலக்குமி ரெளத்திரி ஆகியோரையும், கும்பத்திற்குப் பிடிக்கப்படும் தூபத்தில் அரச்சினி சக்தியையும், தீர்த்தத்திற் கண்கை முதலிய புண்ணிய நதிகளையும், மத்தியில் வருணனையும், நவரத்தினங்களில் வாழை முதலிய நவசக்திகளையும், தங்கத் தாயமரப் பூலிற் சதாசிவத்தையும், வாசனைத் திரவியங்களிற் சப்தமாதுருக்களையும் பூசித்து குடத்தில் இட்டு மாவிலைச் சடையாகவும், தேங்காயைச் சிராகவும், கூர்ச்சத்தை முடியாகவும், வள்திரத்தைத் தோலாகவும் ஜென்றோபவீதத்தைப் பஞ்சப்பிரம மந்திரமாகவும் பூசிப்பதாற் கும்பமானது சர்வதேவதா சொருபமாகிறது என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

கலாகர்களம்:

கலைகளை இருத்தலாம்; சடத்துவன்னியாகமும் கும்பத்திற்குச் செய்ய வேண்டும் சடத்து வாவானது பரமேஸ்வரர் இருக்கும் ஸ்தானத்தை அடைத்தலுக்கு உரிய வழியாகும். இதில் சர்வ வியாபகராக உள்ள பரமேஸ்வரர் இந்த ஆரு அத்துவாக்களிற் கலந்தும் இருக்கின்றார். பரமேஸ்வரர் சக்தி சொருபர் அதீர்: சக்திக்கும் சக்தனுக்கும் பேதமின்னை ஆதலால் அங்காங்கிபாபம் என்றும் கூறப்படுகிறது. ஆகவே சக்தியின் இடத்தில் இருந்து கலையும், கலையில் இருந்து தத்துவமும், தத்துவத்தில் இருந்து புவனமும், புவனத்தில் இருந்து வர்ணமும், வர்ணத்தில் இருந்து பதமும், பதத்தில் இருந்து மந்திரமும் உண்டாயின. கலையில் தத்துவம் அடங்கியுள்ளதாதலின் தத்துவம் முதல் மந்திரம் இறுதியாக ஒன்றில் ஒன்று அடங்கி இருந்து திரும்ப வந்த தாதலின் இந்தச் சடத்துவாக்களைச் செய்யவேண்டும் என்பதாம். அன்றியும் கலாநியாசத்தால் சர்வஞ்ஞாக்தியும், தத்துவநியாசத்தால் நித்திய திருப்தியத்துவமும், புவன நியாசத்தால் அநாடுபோதத்துவமும், வாணநியாசத்தால் கவதந்திரத்துவமும், பாதநியாசத்தால் அலுப்த சத்தித்துவமும், மந்திரநியாசத்தால் அநந்த சத்தித்துவமும் சித்திக்கின்றமையால் அவசியம் செய்யவேண்டும்.

யாகசாலைப் பூஜை:

யாகசாலை கலாமயமாக விளங்குகிறது. நிவிர்த்தி முதலிய நான்கு கலை களும் நான்கு பக்கநிலைகளாகவும். இதற்கு நான்கு கலசமும், இவைகளுக்கு இருபுறங்களிலும் நந்தி முதலிய எண்மர் வாயில் காப்பாளராகவும், கிழக்கு முதல் 8 திக்குகளில் கீழ், மேல், ஆகிய 10 திசைகளில், இந்திரன் முதல் வீஷ்ணு சராத தசலோக பாலகர்களும் அக்கினிக்கு வடக்கில் சிவகுரியனுப் பிருதிக்கு கிழக்கில் யாகபலனைத்தரும் வாஸ்து பிரமனும் வாயுக்கு தெற்கில் உத்தமய்பாக மண்டப ரூபமாகிய மகா லட்சமியும், வாயுவின் வலப்புறத்தில் யாகத்தில் ஏற்படும் வீக்கினங்களை நீக்கும் வினாயகரும், ஈசானத்துக்கு மேற்கில் எதையும் உத்தரவு கேட்டுச் செய்ய சதாசிவம் முதல் சப்த குரு முத்திகளையும் பூசிப்பதற்கு, 27 கலசங்கள் வைத்து ஞானவாள் ஏந்தியபடி விளங்குகின்றமையால் யாகசாலை காலமயமாகும்.

நவகுண்டம் : சிவபெருமானுக்குச் சொருபம், தடத்தம் என இரு வடிவங்கள் உள்ளன. சொருபத்திருமேனி சுயப்பிரகாச திருமேனியாகும். அது உலகத்தைக் கடந்தவடிவம். தடத்வடிவம் என்பது உலகத்தோடு கலந்த வடிவமாம். இந்த உலகம் நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, நீள்விசம்பு, நிலா, பகலோன் இயமான் என்னும் எண்வகைப் பொருளிலும் கலந்தது. இதனால் இறைவனை எண்வகை உருவில் வைத்து வணங்கவேண்டும் என்பது பெற்றாம். முதலில் நிலம் என்பது பிருதுவியாகும்; அது சதுரமான வடிவம்; அதைக் குறிப்பது மிக்குத்திக்கில் அமைந்த நாற்கோண வடிவமான குண்டமாம்.

நீர் என்பது அப்பு: இதன் வடிவம் பாதிச்சந்திரனான பிறைவடிவம்; அது தெற்கில் உள்ள பிறை வடிவமான குண்டமாம்

நெருப்பு என்பது தேயு: இதன் வடிவ முக்கோணம். இது தென் மேற்கு மூலையில் உள்ள முக்கோண வடிவம்.

வாயு : இது அறுகோணவடிவம்; இது வடமேற்கு மூலையில் அமைந்திருக்கிறது.

ஆகாயம் : இது வட்டவடிவினது; மேற்குத்திக்கில் உள்ள குண்டத்தில் அமைந்திருக்கிறது.

குரியன் : இது தாமரைப்பு வடிவம்; இது வடக்குத் திக்கில் அமைந்திருக்கிறது.

சந்திரன்: இது எண்கோணவடிவினது; இது வட கிழக்கு மூலையில் அமைந்திருக்கிறது.

இயமானன்: என்னும் ஆன்மர மாயாதத்துவத்தைக் குறித்து, அரசிலை வடிவாய் தென்கிழக்கு மூலையில் அமைந்திருக்கிறது. இவை எட்டுத்திக்கிலும் அமைய சசானத்திற்கும் கிழக்கிற்கும் மத்தியில் வட்டவடிவமான பிரதான குண்டத்தில் சுயம்பிரகாசமூர்த்தியாய் அமைந்துள்ளதுதான் இறைவடிவம் இறைவன் மேலே குறித்த 8 வடிவமாகிய உலகத்தில் கலந்து இருக்கிறான் ஆகவே அவரை இந்த 8 வகையான குண்டத்தில் வைத்துப் பூஜித்து ஒம் செய்து வணங்குகின்றோம். இது எப்படியெனில், நமது அருவமான உயிரை உருவமான உடம்பில் வைத்து அனுமானித்துக் காண்பது போல இறைவனை வழிபாடு செய்தலே 9 குண்டங்களின் அமைப்பாம். இன்னும் சசானம் முதல் சத்தியோசாதம் இறுதியாக உடைய பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களும் மூல மந்திரமும் சிவபெருமானுடைய எல்லாம் அறியும் தன்மை, வரம்பில் இன்பம் உடமை, இயல்பாகவே பாசங்களில் நீங்கிய தன்மை, தன் வயத்தாகும் தன்மை, பேரறிவுடைமை, பேர் அருணாடைமை, அளவிலாற்றல் உடைமை, தூய உடம்பினாதல் முதலிய எண் குணங்களும் பிரதான குண்டத்தில் இறைவனுக்குப் போல அமைந்து விளங்கும். மேலும் பிரதான வேதிகையில் அமைந்தாசனம் முதல் உள்ள ஆசனங்கள் மேல் சர்வதேவதா சொருபமான இறைவனை வைத்து வணங்கும் இடமும் சிறந்த யாகசாலையேயாம்.

பதவின்யாசம் : மூலஸ்தானத்து இறைவனை ஸ்தாபித்து ஏற்படுத்தும் இடத்தைக் குறித்தல். இதை 'ஆசார்யசில்பின சார்த்தகம், பிரவிசேக்காப கேமகம்' என்ற காரணாகம் விதிப்படி ஆசாரியரும் சிற்ப சாஸ்திரியும் சேர்ந்து சிவன் அம்மாள் விநாயகர் முதலிய முர்த்திகளைப் பிரதிஷ்டை செய்வதற்குரிய இடத்தை வகுத்தலாம்.

ஸ்தாபிஸ்தாபனம்: அதிஸ்டாம் முதல் (பட்டின) ஸ்தாபிவரியந்தமும் முறையே குறு அத்துவாக்களும் அமைய தால் லிங்கமாக அமைந்த பத்மத்தின் மேல் ஸ்தாபியை வைத்தலாம்.

தீபஸ்தாபனம்: இறைவன் சோதிவடினின்; இவனைச் சோதி வடிவாக வணங்குவதற்காக வைக்கப்படுவது தீபஸ்தாபனமாம். “இல்வக விளக்கது இருள் கொடுப்பது நல்லவிளக்கது நமச்சிவாயவே” என்னும் தேவாரம் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

இரத்தினஸ்தாபனம்: நவரத்தினம், நவலோகம் முதலிய வஸ்துக்களை, ஆரோக்கிய, வீரிய, இரபா சக்திமயமானத் திரவியங்களைப் பிடத்தின் மேல் இட்டு, இந்திராதி லோக பாலகர்களைப் பூஜித்துப் பத்மாஸம் வரை பூசித்தல் இரத்தினஸ்தாபனம் ஆகும்.

இயந்திரஸ்தாபனம்: கோடுகளும், கோணகளும் இறைவனின் மூல பிராசாத மந்திரங்களும் எழுதிப் பூசிக்கப்பட்ட யந்திரத்தை உரிய இடத்தில் வைத்தலாம். இது இறைவனுக்கு அருள் சக்தியை ஊட்டுவதாம். (இது வைட்டுக்கு பற்றி போல எண்ணாம்).

பிம்பஸ்தாபனம்: மூர்த்திகளை முறைப்படி வைத்தலாம்.

அஷ்டபந்தனம்: என்பது இறைவனின் அம்சமாகிய அஷ்ட மூர்த்திகளின் அருள் பெற்று, அணிமாதி அஷ்ட சித்திகளும் சித்தியடைந்த நிலையில் ஞானகிரியா சக்தியா கும். சங்கநிதி, பதுமநிதி இரண்டும் தோன்றி பரம்பொருளின் ஆணையால் சாம்பிராட்சிய லட்சமியும், அதில் இருந்து பயன் தரும் வகையில் தன்னிட்சமி தாஷ்ய லட்சமி, வித்தியா லட்சமி, கீர்த்தி லட்சமி, சௌபாக்கிய லட்சமி, வீர லட்சமி, ஜெயலட்சமி, சந்தான லட்சமி, சுறாக அஷ்ட லட்சமிகளும் உருக் கொண்டு உயிர்களை உய்விக்கும் வள்ளும் உள்ள கதிகளைத்தருவது அஷ்டபந்தன சமர்ப்பணமாம்.

சோரணபந்தனம்: தங்கத்தால் செய்வது.

தைலாப்பியங்கம்: விநாயகருக்கு தைலத்திலால் (என்னைய) ஆசாரியரும், சிறபாசாஸ்திரியாரும், அன்பர்களும் சாத்துதல்; அன்பர்கள் தங்களிடத்தில் உள்ள ஆணவமல சம்பந்தத்தாலும், திரிகரணங்களாலும், ஏற்படும் குற்றம் நீங்கி சுத்தி அடைதற பொருட்டு, எள்ளில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட சுத்தமான நல்ளன்னெய்யை கவர்னத்தினால் தொட்டு இறைவனின் சிரச, கண்கள், முக்கு, செவி, தொப்பிள், பாதம் முதலிய எல்லா அங்கங்களிலும் குளிரும்படி நிறையச் சாத்துவதாம்.

பிம்ப சக்தி : தீட்சாயினர்கள் முதலாணோரால் பரிசிக்கப்பட்ட தோசநீக்கத்திற்காகவும், உஷ்ணசாந்திக்காகவும், பிம்பத்திற்குச் சுத்தம் உண்டாவதற்கு உதகம், கந்தம், புஷ்பம், பத்திரம், காசாயம், மிருத்தி, பீஜம், பல்லவம், இரத்தினம், லோகம், தாது அஸ்திரம், ஓசதி, கவ்வியம், குசம், கிருங்கம் முதலிய 16 வகையான திரவியங்கள் நிரம்பிய கவசங்களைப் பூசித்து, ஒமம் செய்து, செய்து அலங்கரித்துப் பூசித்தலாம்,

பிம்பிரஷாபந்தனம் : கும்பாபிஷேக நிமித்தம் மூர்த்திகளுக்கு காப்புக்கட்டுதலாம்.

பூர்வசந்தானம் : மூர்த்திக்குப் பக்கத்தில் ஆசாரியர், சாதகர் உட்கார்ந்து ஆதார சக்தி முதல் பஞ்ச மாவரணம் வரைபூசித்து, கலை முதல் மந்திரம் இறுதியாகச் சங்கோபாங்கமாக அவயவ பேதங்களாய் பிம்பத்திற்கு தர்ப்பை நுனியால் நியாசம் செய்தலாம்.

விசேதிரவிய ஹோமம் : இறைவனை அக்கினிவடிவில் புசித்தலாம், சகலவிதமான ஹோமத் திரவியங்களையும் இறைமயமாக்கி அதற்குரிய மந்திரங்களோடு பஞ்சப்பிரம மந்திரமும் வியாகிருதியும் சேர்த்துச் சொல்லி அக்கினியில் ஹோமம் செய்தலாம்.

ஸ்பரிசாகுதி : யாகத்தில் உள்ள மூர்த்தி, மூர்த்திஸ்வரன் மூர்த்திஸ்வரி, மந்திரம், ஆகிய வைகளைப் பூஜித்து ஹோமம் செய்த முறைப்படி மூல மூர்த்தியிடம் சென்று அந்தந்த ஸ்தானங்களில் முறையே தொடர்புபடுத்தலாம்.

ஸ்ரோத்திர வந்தனம் : ஆசாரியர் மூர்த்தியர்கள் செய்த தொடர்புகளில் கூடுதல், குறைவு ஏற்பட்டால் அவைகளைக் கருணையினால் பூர்த்தியாக்கி அருள் செய்ய வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தலாம்.

ஆசாரிய பூஜை : குருமாருக்கும், சர்வசாதார்களுக்கும் உடை, உத்தரீயம், வஷ்ணீசம், உருத்திராக்ஷம், மோதிரம், விபூசிப்பை முதலிய உபசாரங்கள் கொடுத்து மகிழ்வித்தலாம்.

அக்கினிசம்யோஜனம் : பிரதானங்குண்டத்தில் பூஜை செய்து எடுத்த அக்கினி மூர்த்தி, முதலா ஜைவகளைப் பிரதான ஆசாரியர் மூலம் குண்டத்தில் சேர்த்தலாம்.

பூரணாகுதி : ஒமத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகச் செய்யப்படும் கிரியை.

தீபாராதனை : சோட்சோபசார விசேத பூசையாம்.

வேத கோசம் : வடமொழி வேதம் முதலியன ஒதல்; தமிழ் வேதம்.

ஸ்தாபி கும்பாபிஷேகம் : வியானங்களில் உள்ள ஸ்தாபிக்கு அபிஷேகம் செய்தல்.

மகா கும்பாபிஷேகம் ; அர்ச்சகர், ஸ்தானிகர் ஒருவரை நந்திகணத்தலைவராகப் பூஜை செய்து, அவருக்கு வேண்டிய உபசாரங்கள் செய்து அலங்கரித்து அவரது சிரசின் மீது பிரதான குட்டதை வைத்து, சர்வசாதகர், பிரதான குரு, மூர்த்தியர்கள் முதலியோர் கும்பத்தை தொட்டுக்கொண்டு, எஜமான்கள் பக்தஜனங்கள் குழந்து புஷ்பாஞ்சலி, வேதம் தேவாரம், தோத்திரம், சங்கு மங்கள வாத்தியம் பேரி, மனி முதலிய வாத்திய கோசங்களுடன் பஜனை செய்து பக்தியுடன் மெதுவாக வீதி வலம் வந்து, மூலாலயம் சென்று, ஆசனத்தின் மீது கும்பங்களை வைத்து, கும்பத்திற்கும் மூர்த்திக்கும் நாடிசந்தானம் செய்து தொடர்பேற்படுத்தி, உரிய முகர்த்தத்தில் இறைவன் ஆவாகனம் செய்து, மூலமந்திரம் உச்சரித்துப் பதமந்திரத்துடன் பக்தர்கள் ஹரஹர என்ற சத்தம் முழங்க, வேத சிவாகமம் தேவார, புராண திருமுறைகளைப் பக்தர்கள் ஒத, சகலவாத்திய கோசங்களும் ஒளிக்க, மகா கும்பாபிஷேகத்தைச் செய்து எஜமானர்களும் சகல ஜீவராசிகளும் உய்தி அடையப் பிராத்தித்துச் செய்வதே மகாகும்பாபிஷேகமாகும். வர்த்தனீ கும்பத்தை ஜீவடையாருக்கும், வீதியேஸ்வரக் கும்பங்களை ஆவடையாரைச் சுற்றிலும் அபிஷேகித்து, மகா ஸநவேத்திய உபசாரம் செய்து, அகண்டதீபம் வைத்துப் பிரார்த்தித்த பின்னர் தேவர்களின் பூசைக்காக முன்றேமுக்கால் நாழிகைக்கு கதவைச் சாத்தி வைக்கவும்.

தசுதரசனம் : கதவுக்திரந்து பக, ஆசாரியர், வேதபாரகர், கண்ணாடி, பூரணகும்பம், திபம், கன்னியகை, சன்னியாசி, சுமங்கலி, எஜமான், பக்தசனம், முதலியோரைச் சகல வாத்திய உபசாரங்களுடன் தனித்தனியே தரிசிக்கச் செய்தல்.

பிராயச்சித்த ஆருதி : இது யாகத்தில் செய்வது.

ஆசாரிய உற்சவம் : குருவழிபாடு.

எஜமானுக்குப் பல்பிராப்தி : எஜமானுக்கு கும்பாபிஷேகப் பலனை ஒப்புவித்தல்.

இன்னும் இதைப்பற்றிய விளக்க விரிவுகள் அநேகம் உண்டு. அவைகளை இன்னும் அறிந்தோர் வாயிலாகக் கேட்டுப் பேரான்தப் பெரு வாழ்வ அடைவோமாக.

பெருஞ்சாந்திக்ருச் சாந்தியாயமையும்

மண்டலாபிஷேக மகத்துவம்

ஆலயத்திலே மூலமூர்த்திக்கும் பரிவார மூர்த்திகளுக்கும் விதிப்படி கும்பாபிஷேகம் நிறைவேறிய பின்னர் தினந்தோறும் அபி ஷேகமும் அலங்கார உற்சவமும் சிறப்பாக நடைபெறும். இவை குறைந்தது ஒரு பகுதி துக்கேனும் நடைபெறும். இங்ஙனம் மூன்று பகுங்கள் கொண்ட காலம் திரிபகுங்ம் எனப்படும். ஒரு பகுங்ம் என்பது 15 நாள் களாக திரிபகுங்ம் என்பது 45 நாள்களாகும். இக்கால எல்லையில் விசேடமான ஓரபிஷேகம் மூலமூர்த்திக்குச் செய்யப்படும். இது பொதுவாக 'மண்டலாபிஷேகம்' என வழங்கப்படும்.

'மண்டலம்' என்னும் சொல் பல துறைகளிலும் பல்வேறு கருத்துக்களைக் கொண்டது. எக்கருத்தில் அது வழங்கப்பட்டினும் அளவைப் பொருளிலேயே அது பெரும்பாலும் ஆளப்படுகின்றது. உதாரணமாக இருக்கு வேதத்தை வகைப்படுத்தி ஓனர் அதனைப் பத்து மண்டலங்களாக வகுத்தனர். வானசாஸ்திரரீதியில் இது குரிய மண்டலம், சந்திர மண்டலம் முதலிய அளவைகளைக் குறிக்கும் வைத்திய சாஸ்திரத்திலும் மருந்துகள் புடம்பண்ணுவதற்கும், மருந்துண்ணுக்கும் மண்டலக்கணக்குக் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. அரசர்களும் தத்தம் அதிகாரத்துக்கேற்ப மண்டலவர்த்தி, மண்டலேஸ்வரன், மண்டலாதிபதி என்றெல்லாம் இவ்வளவைச் சொற் கொண்டே பெருமை பேசுவர். மாந்திரீகம் முதலியவற்றிலும் 'மண்டலம்' என்னும் இச்சொல் விசேட பரிபாஷையாக வழக்கிலுண்டு. தீக்கா மண்டபம் முதலியனவும், குண்டமண்டலங்களை முக்கிய அம்சங்களாகக் கொண்டிருக்கும்.

இங்ஙனம் பல்வேறு காலம் தூரம் என்பவற்றைக் குறிக்கும் 'மண்டலம்' என்னும் சொல் நாம் முன்னர் கூறியவாறு 45 தினங்களையே பெரும்பாலும் குறிப்பது. சிலர் 48 நாள் எனவும் கொள்வர். கும்பாபிஷேகத்துக்கு முன்னர் 45 நாட்கள் மூலமூர்த்தியின் யந்திரத்துக்கு ஸ்தங்கம் மந்திரஜபம் என்பன செய்வோர் பின்னர் மண்டலாபிஷேகம்வரை ஸ்தங்கம், உற்சவம் என்பன செய்து மண்டலத்தைப் பூர்த்தி செய்வர். இடம், பொருள், ஏவல் என்பன இடங்கொடாவிடில் ஒரு பகுமாகிய 15 நாள்கள் வரை அபிஷேகம் உற்சவம் என்பன நிகழ்த்த 45வது தினமாகிய மண்டல பூர்த்தியில் மண்டலாபிஷேகம் செய்வர். இது பெரும்பாலும் சஹஸ்ர கலசஸ்தங்கமாக அல்லது சகஸ்ரசங்காபிஷேகமாக நிகழ்த்தப்பெறும் மண்டலாபிஷேக பூர்த்தியிலே தான் கவாயிக்கு இரக்காபந்தன உத்வாசனம் செய்தல் ஆகமமுறையாகும். ஆசார்யாபிஷேகம் முதலிய தீக்காவைபவங்களிலும் மண்டலாபிஷேகம் முடிந்த பிற்பாடுதான் இப்க்காவிசர் ஜனம் (காப்பவிழ்த்தல்) நிகழ்வது கணக்கு. விரிக்கிறபெருகும்.

மண்டலாபிஷேகத்தின் நோக்கம்

கும்பாபிஷேகச் சிரியைகள் எங்ஙனம் ஆலயத்தைச் சூழ்ந்துள்ள கிராம மக்கள் ஷேமமாக வாழுவேண்டுமென்னும் உயர்ந்த நோக்கங் கொண்டு செய்யப்படுகின்ற வோ அதே இலட்சியத்துடன் தான் மண்டலாபிஷேகமும் நிகழ்த்தப்படுகின்றது. அத்துடன் இவ்வபிஷேகம் மேலும் அநேக சாந்திகளைச் செய்கிறது. 'கும்பாபிஷேகம்' அல்லது 'குடமுழுக்கு' என்னும் பிரதிஷ்டைக்

பெருஞ் சாந்தி' என்றும் வழக்கா யின்டு. இப்பெருஞ்சாந்தியிலே அஷ்டபந் தலை சாத்திய தோற்றுகள் நீக்கற்பொருட் டும் வேறு குறை குற்றங்கள் நேரந்திருப்பின் அவற்றை நீக்குதற்பொருட்டும், கும்பாபி ஷேகம் செய்த பலனை அடைவதன் பொருட்டுமே மண்டலாபிஷேகம் அவசியம் செய்யப்படுகின்றது.

ஆதவிள் கும்பாபி ஷேகம் என்னும் பெருஞ் சாந்தியின் சாந்தியாக விளங்கும் மண்டலாபிஷேகத்தில் இடம் பெறும் சங்காபி ஷேகத்தின் தனிப்பெருமையை இக்கட்டு ரையில் ஒரு சிறிது விளக்குவோம்,

சங்கின் பெருமை

சங்கு வைதிக சமயத்தவர்க்கு மட்டு மன்று பெளத்தர் முதலிய ஏணைய மதத்த வர்க்கும் சிறப்புடையது. இது சிறந்த இரத் தினங்களுள் ஒன்றாக எல்லோராலும் மதிக்கப்படுகின்றது. ஆலயங்கள், இல்லங்கள் முதலிய எத்தகைய கட்டிட நிர்மாண வேலை களிலும், அத்திபாரத்துக்குரிய பொருள்களுடன் நவரத்தினங்களுடன் சேர்த்து உபயோகிக்கப்படுகின்றது. இதனுடைய நாதம் ஆலயங்களில் நடக்கும் மகோற்சவத்தில் "சர்வவாத்ய" கோஷங்களில் முக்கியமானது. இவ்வொலி ஒங்கார ஒளியைக் குறிப்பது.

சங்கும் நித்ய பூசையில்

அதன் பங்கும்

வைதிகசௌவர்கள் ஆத்மார்த்தமாகவோ பரார்த்தமாகவோ செய்யும் நித்திய நைமித்திகாமிய பூசைகளில் சங்க பூசை முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. ஆசாரியர் கண்டா நாதம் செய்து தீபதேவியைப் பிரார்த்தனை செய்ததும் கலசபூசைக்கு முன் எர் சங்கபூசை செய்வார். 'நத்தார் படை' யின் மதிமை சொல்லுந்தரமன்று சங்குப் படையின் மத்தியிலே அதன் அதிதேவதை களாகிய சங்காதேவியும் வருணனும் வசிக்கின்றனர். அதன் பிற்பக்கத்தில் பிரஜாபதி விளங்குகின்றார். அதன் முன்பாகத்தில் கங்கையும் சரஸ்வதியும் உறைகின்றனர்.

பூர்வாகதேவன் ஆணையினாலே முவுகத்தி ஹமுள்ள தீர்த்தங்கள் யாவும் சங்கின் சண்ணே நின்று நிலவுகின்றனர். இக்காரணத்தினால் சங்கு அறிவாளிகளால் பூசிக்கப் படுவதாக. ஏ! பாஞ்ச ஜூன்னியமே! நீ முன் னர்த் திருப்பாற கடலில் உதித்தனை மஹாவிள்ளூவினால் கரத்தில் தரிக்கப்பட்ட எல்லாத் தேவர்களாலும் பூசிக்கப்பட்டனன்! இப்பெற்றித்தாய் உன்னைப்போற்றுதும். தேவர் தம் பணகவராய் பாதலத்து அசர்வகளின் மனைவியரின் கருத்துக்களையெல்லாம் உண்பேரொவியினால் ஆயிரம் துகள்களாக கிடைய! உணக்கு வணக்கம்!' என்று துதித்து மந்திர பூர்வமாக நிரப்பப்பட்ட சங்கு தீர்த்தத்தின் பாதியினால் கலசத்தை நிரப்பி, மீதிப்பாதியினால் பூசைத் திரவீயங்களின் மீதும் தன் சிரசின் மீதும் தெளித்து மீட்டும் மந்திரபூர்வமாகச் சங்கை நிரப்ப வேண்டும்.

சங்கு இருவகை

சங்கு இருவகைப்படும் இடம்புரி, வலம் புரி என. அவை புராணங்களில் முறையே வாமாவர்த்தம், தகவினாவர்த்தம் என்ற மைக்கப்படும். இவை இரண்டினுள்ளும் வலம்புரி மிக விசேஷமானதும் கிடைத்தற்கியதுமாகும்.

சங்கு தீர்த்த விசேடம்

சங்கு தீர்த்தம் விசேடம் பற்றி பத்ம புராணம் 126ம் அத்தியாயத்தில் சிறப்பான குறிப்புகள் உள். சங்குதீர்த்தம் தேவர்களுக்கும் பெருவிருப்பானது. அதன் நீர் புனிதப்படுத்தும் தன்மையது. அது புனித தீர்த்த சொருபமானது (சாக்ஷாத் பரமேசவரன் ஒருவரைத்தவிர) எவ்விடத்தில் சங்கொலி உண்டோ அங்கு இலக்குமி நிங்காது வாசம் செய்வாள். எவன் சங்க தீர்த்தத்தினால் நான்மாடுகிறானோ அவன் எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் நான்மாடிய பலனைப் பெறுகிறான். சங்கு அரியின் உறைவிடம். சங்கு எங்குளதோ அதற்கு வெகுதுராத்தில் முத்தாள் உறைவாள்.

சங்கில் பால் நிரப்பி இறைவனை நீராட்டுனால் ஆயிரம் யாகங்கள் செய்த பலனை அடையலாம் என்றும்.

“சங்கிலே கங்காதீர்த்தம் கொண்டு இறைவனை நீராட்டுவோன் பிறவிப்பினி கை வேறுப்பர்.” எனவும் பலவிதமாகச் சங்குதீர்த்த விசேடம் பற்றிப் பிரமனவ வர்த்த புராணம் முதலியவை கூறும்.

வலம்புரிச் சங்கின் மகிழமை

தக்கினாவர்த்த (வலம்புரி) சங்கின் சிறப்புப் பற்றியும் அதன் இலக்கணங்கள் பற்றியும் சாஸ்திரங்கள் வரித்துக் கூறுகின்றன.

வலம்புரிச் சங்கில் வார்த்த நீர்கோண்டு எவன் இறைவனை அர்ச்சிக்கிறானோ அவன்

ரழுப்பிறவிகளிலும் செய்த விளைகள் யாவும் அக்கணமே நீங்கப்பெறுகிறான்” என்று ஸ்காந்தம் கூறும்.

இத்தகைய சிறப்புக்களோடு கூடிய இடம்புரி, வலம்புரிச்சங்குகளில் நீர்பெற்று சிவாகமங்களின் விதி முறை வழுவாது. வேதமந்திரங்களினால் ஆசன, மூர்த்தி, மூலமாக அருச்சித்து சௌந்தராம்பிகா சமேத சுந்தரேகவரப்பெருமானை நீராட்டுனால் பக்தர்கள் அடையும் பலன் சொல்லும்தரமன்று. பல்வகை முனிகைகளோடு கூடிய அபிஷேக தீர்த்தத்தைப் பக்தகோடிகள் சிரசில் புரோட்சிட்டு, உள்ளும் பருகின் வைத்தியநாதன் திருவருளால் உடற்பினி உயிர்ப்பினி யாவும் நீங்கப்பெற்று இங்டசித்திகளைப் பெற்றுயதல் சத்தியம்.

சுபம்.

“சங்காபிஷேக மகத்துவம்”

மனம் வாக்குக் காயம் ஆகிய முக்கரணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு எங்கும் பரந்து பரம் பொருளாக விளங்கும் இறைவன் ஒருஞ்சும் நாமமற்றவன் ஆயினும் பக்தகோடிகளின் பவப்பினியை நீக்கி, அவர்களின் இஷ்டகாம்யங்களை அருளி ஈடேற்றுவான் வேண்டி உருவத்திருமேனியுடன் வந்து பல திடுவினையாடல்களைப் புரிந்து காட்சிகொடுத்து அருளுகின்றான். இத்தகைய உருவங்களை நமது பரிபக்குவ நிலைகளுக்கேற்ப விக்கிரவடிவிலே வடித்தெடுத்து ஆலயங்களிலே பிரதிஷ்டை செய்து வழிபடுகின்றோம். இவ் வாராக இறைவன் கோவில்கொண்டெடுமுந் தருளியிருக்கும் ஆலயங்களிலே நிகழும் கிரியைகள் நித்தியம், நைமித்திகம், காம்யம் என மூவகையின. தினந்தோறும் நிகழும் கிரியைகள் நித்தியக் கிரியைகள். ஒரு காரணத்தைக்கொண்டு நிகழ்வன நைமித்திகக் கிரியைகள். பெறுபேற்றினை அவாவிச் செய்யப்படுவன காம்யக் கிரியைகள் எனப்படும்

காம்யம் என்றால் நாம் மனதில் விரும்பிய இஷ்ட சித்திகளை அடையும் நோக்குடன் பலன் கருதிச் செய்யப்படும் கிரியை—பூஜையாகும். பெரும்பாலும் நிஷ்காம்யமாக—அதாவது பலன் கருதாது வழிபடுதலே சிறந்தது. ஆயிரும் மாணிடராகப் பிறந்த நாம் பயனை விரும்புவதே இயற்கையல் வா! ஒரு சில பெரியோர், மேனிலை பெற்றவர்கள், அறிவு முதிர்ச்சி பெற்றவர்கள் மட்டுமே பலன் கருதாது நிஷ்காம்யக் கிரியை செய்ய முற்படுவர். பலவித கிரிமாழை களை, விளக்கிக்கறும் பொக்கிஷங்களான ஆகமங்கள், இவ்வாறு பயன்கருதிச் செய் வோருக்கும் தக்கபடி பல கிரியைகளைக் கூறுவதுடன் முடிவினில் அக்கிரியைகளால் வரும் பயன்களையும் கூறுகின்றன. இவ்வாறு பலனைக் கருதி நேர்கடன் முதலியன் செய்தல் வழக்கமாகி விட்டது.

உருவப் பொருள்களையே கண்டு மனத்தை அதில் பதிக்க—செலுத்த வல்லன பரிபக்குவமடையாத ஆன்மாக்கள், ஒரு ருவம், நாமம், விருப்பு வெறுப்பு ஆகியன இன்றி நின்மலராக விளங்கும் பரம் பொருளுக்கு, தங்கள் மனத்தை ஒரு முகப்படுத்தி வழிபடுவதற்காகப் பல உருவங்களில் சிலைகளை வடித்து அவற்றின் மூலம் பேரருள் பெற முனைகின்றனர். தன்னைப் பெற்று வளர்த்து மேனிலையடையச் செய்த பெற் நோர்களுக்கு—தங்கள் நன்றிக் கடனாக— மனநிறைவுக்காக உள்ளன்புடன் அவர்களை குவிப்பாட்டி—விலைமதிப்பற்ற ஆடையணிகள் அணிந்து ஆழகு செய்து ஆனந்த மடையும் நற்புதல்வர்களைப்போல், நாமும் ஆண்டவனுக்கும் அவ்வாறே செய்து மனநிறைவு பெறுகின்றோம். பலவித நேர்கடன்களாச் செய்து திருப்தியடைகின்றோமல்லவா!

ஆலயங்களில் நிகழும் காமியக் கிரியை களில் ஓன்றான சங்காபிஷேகம் பற்றி சுருக்கி விளக்குவதே இக் கட்டுரையாகும்.

சங்காபிஷேகம் என்பது சங்கினால் செய்யப்படும் அபிஷேகம் என்று பொருள்படும். பலவகையான அபிஷேகங்களுள் சங்கினால் செய்யப்படும் அபிஷேகமானது மிகமிகச் சிறந்த பலனைக் கொடுக்கவல்லதாய்விளங்கு கின்றது. இதனை மன்குடத்திலும் பார்க்கச் செப் னாற் செய்யப்பட்ட குடம் ஆயிரம்மடங்கு விசேடமானது. அதனிலும் வெள்ளியினாற் செய்த குடம் பதினாயிரம் மடங்கு விசேடமானது. அதனிலும் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட குடம் இரண்டு லக்ஷம் மடங்கு விசேடமானது. இவைகளிலும் பார்க்க ரத்தினங்களினாலலங்களிக்கப்பட்ட காண்டாமிருகக்கொட்டு இருமடங்கு விசேடமானது. அதைக்காட்டிலும் கடவிற்றோற்றிய சங்கு கோடி மடங்கு விசேடமானது என்ற பொருளில்

“மருத் கும்பாத் அதிகம் சஹஸ்ரகுளிதம்
தாம்ரம் ததோ ரெளப்யஜம்
கும்பங்சாப்யயுதம் ததோப் தவிகுளிதம்
லக்ஷம் சுவர்ணோத் பவம்;
ஏதேப் யோ தவிகுளிதம் சுரத்ன
கசிதம் சுநுங்கம் கவேயஸ்ய தத
தஸ்மாத் கோடிகுணம் சமுத்தர
ஜுநிதம் சங்கம் சிவேனோதிதம்!”

பாடல் மூலம் அறிகின்றோம்.

இச்சங்கானது முன்னொருபோது சாகரத் திலே(தேவர்கள் திருப்பாற்கடலைக்கடைந்த போது தோன்றியவைகளுள் ஒன்றாக) தோன்றி விள்ளுப்பகவானுடைய திருக்கரத் தில் அமர்ந்திருக்கும் பேறுபெற்றது. எல்லாத் தேவர்களாலும் ஏத்திப் போற்றப்படும் பெருமைபெற்று விளங்குகிறது. இத்தகைய சங்கே! உனக்கு வணக்கம், என்ற பொருளமைந்த

“தவம் புர சாகரோகுபந்நா
விள்ளுநா வித்ருத: கரே!
புஜித: சர்வதேவவஸ்ச பாஞ்சஜுந்ய
நமோஸ்து தே”!

என்ற கலோகம் இதை நன்கு விளக்குகிறது.

மேலும், சங்கு சந்திரனையும் குரியனையும் அதிதேவதையாகக்கொண்டது. நடுவே வருணனும், பின்பாகத்தில் பிரஜாபதியும், நுழையில் கங்காநதியும், சரஸ்வதிநதியும் அடிப்பாகத்தே பிரமனும், நடுப்பகுதியில் சரஸ்வதியும், சகலவிதமான புண்ய தீர்த்தங்களும் வீற்றிருந்து அருள் புரிகின்றனர் என்ற பொருளில்

“சங்கம் சந்தரார்க்க தைவத்யம்
மத்யே வருண தைவத்யம்!
ப்ரஞ்சடே ப்ரஜாபதிம் வித்யாத்
அக்ரே கங்கா சரஸ்வதி!
சங்காக்ரே சர்வ தீர்த்தாநி
தஸ்மாத் சங்கம் ப்ரபூஜயேத்”!

என்ற பாடல் மூலம் சங்கினுடைய பெருமை தெள்ளத் தெளிவாகின்றது.

மேலும், இறைவனுடைய இருகண்களாக விளங்கும் ஓளிப் பொருள்களான குரியனும் சந்திரனும், நிர்மலமான பாற சமுத்திரத்திலே தோன்றி அப்பழக்கின்றிப் பரிசுத்தமாக மிலிரும் சங்கிலே அமர்ந்திருந்து அருள்வதும், தனக்கோர் நிறமற்றிருக்கும் புனித ஜலதேவதையான வருணனும், வெள்ளைக்கலையுடுத்து, வெள்ளைக்கமலத்தே வீற்றிருந்து அருள் பாவிக்கும் சரஸ்வதி தேவியும், தாமரையாசனராகிய பிரமனும், சுத்தமான சங்கிலே உறைவதும் கண்ணுக்குத் தோன்றாத உருவத்தில் பூமியினடியில் சென்று உறைகின்ற பெருமை பெற்றதான் சரஸ்வதி நதியும், பாபஞ் செய் தோர்களையும் தனது ஸ்பரிசுத்தினால் புனிதம் செய்து மேலான பேற்றினையளிக்கும் கங்கா நதியும், ஏனைய பல புனித—புண்ணிய தீர்த்தங்களும் வந்தமர்ந்து, சங்கிளில் நிறைந்து—அபிஷேகிக்கும் நீரினிலே ஆவிர்பவித்து அருள்மழை பொழிகின்றன எனில் இதன் பெருமையினைப் புகலவும் வேண்டுமோ !

இவற்றின்மூலம் சங்கு தெய்வீக சக்தி வாய்ந்தது என்பதனையறிந்தோம். இத் தோடு மட்டுமன்றி சங்குபற்பல நோய் களையகற்றித் தீர்க்கக் கூடிய சக்தி வாய்ந்தது. இதனாலன்றோ நம் முதாலைதயர் தொன்றுதொட்டு குழந்தைகளுக்கு மருந்து கொடுக்கும்போது ‘‘பாலடைச் சங்கு’’ என்பதில் மருந்தினை வார்த்துக் கொடுத்து வந்தனர்.

இவ்வாறு பல சக்திகளைக்கொண்ட சங்குகளில் நீர் நிறைத்து அபிஷேகித்தலையே சங்காபிஷேகம் என்ற கூறுகின்றோம்.

சங்காபிஷேகம்—பெரும்பாலும் அஷ் டோத்தரசத (108) அல்லது அஷ்டோத்தரசகஸ்ர (1008) என்று இரு வகையினதாகும். விதிமுறைப்படி அமைக்கப்பட்ட யாக சாலையிலே—விருத்த (வட்ட) கிரமாகவோ ‘வியூக’ கிரமமாகவோ அமைத்து அதனில் சங்கங்களைத் தாபித்துக் கூந்த வஸ்து

வள் முதலியவற்றுடன் கலந்த ஜில்ததை நிறைத்து — மேவே—மாவிலை — தருப்பை புஷ்பம் முதலியவற்றால் அலங்காரஞ் செய்து—அதில் இறைவனை வாகித்து யாக பூசனை புரிந்து சங்கபூசை செய்து பூசிப்பர். (ஜெந்து) பஞ்ச குண்டமோ, (ஒன்பது) நவகுண்டமோ தக்கபடி அமைத்து ஒழுங்கெய்து பின்—அந்தச் சங்க நீரினால்— இறைவனுக்கு அபிஷேகங்கு செய்வர். இதனால் இறைவனுக்கு மூர்த்திகரமும், சாந்தித்தியமும் உண்டாவதோடு பக்தர்களின் மனோபிஷ்டங்களும் பூர்த்தியாகி அருள் மழை பெருகும் என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

யாக மண்டபமானது ஷட்டத்துவாக்களின் சொருபமாக அமைந்துள்ளது. யாகச் சாலை எங்கும் சாந்தியதீக்கலை சொருபமாக உள்ளது. கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு முதலிய நான்கு வாயில்களும் சாந்தி—வித்தை —பிரதிஷ்டை— நிவிருத்தி என்னும் கலாத்துவா வடிவாக உள்ளன. இவ்வாறு ஆறு அத்துவாக்களின் சொருபமாக விளங்கும் - யாகசாலையை - முறைப்படி அமைத்து நடுவில் வேதிகை அமைப்பார்கள். அதில் பிரிதிவிதத்துவம் கூர்மாசனம், உபவேதிகை அநந்தாசனம், மகாவேதிகை சிம்மாசனத்தைக் குறிக்கும். நெல் யோகாசனம், அரிசி பத்மாசனம், எள்விமலாசனம், நென்மலர் சத்தியாசனமுமாக— பிருதுவி முதல் குடிலை நறாகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் ஆசனமாக அமைகின்றன. இவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட வேதிகையில் 1008 சங்குகளை—வருத்தக் கிரமமாகவோ அதாவது—வட்டமாக மீடம் மைத்து அதில் 16 ஆவரணம் அதை 17 ஆவாணம் என்றமுறையில் அமைத்து அதில் சங்குகளை ஸ்தாபனம் செய்வர், இதே போல வ்யூக் கிரமமாக—அதாவது அகாரந்தி—ஈகாராந்த வ்யூகமாகவும் சங்குகளை ஸ்தாபிக்கலாம். சிவாலயங்களில் சிவனை—சக்தியுள் பிரதானமாக மத்தியில் வைத்து பின்னர் அஷ்டவித்தேயகவரர்கள் என்பாரை அமைப்பர். அவருடைய பரி

வாரங்களாக 1008 சங்குகளிலும் அவ்வவ்யூர்த்திகளின் நாமாக்களைக் கூறி—அத்தெய்வங்களை ஆவாகித்து பூசனை நிகழும். தெய்வங்களை வீற்றிருக்கும்போது ஓராசன் சபையில் வீற்றிருக்கும்போது மந்திரி—பிரதானி முதலியோர் புடைகுழு அமர்ந்திருத்தல் வழக்க மல்லவா! இது போன்றே உலகின் தனிப்பெரும் பேரரசராகிய இறைவனை அவரது பரிவாரத் தெய்வங்களுடன் குழு அமர்த்தி அவ்வவற்றுக்குரிய நாமாக்களுடன் பூசை நிகழும். இவ்வாறு விரிவாகச் செய்யப்படும் அபிஷேகத்தால் இறைவன் உளம் பூரிந்து இஷ்டகாம்யார்த்தங்களை, வேண்டுவார் வேண்டியவாறு அருளுவான் என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

இவ்வாது இறைவனுக்குப் பல நாமங்களைக் கூறி வழிபடும்முறை முதலில் யஜார் வேதத்தில் காணுகின்றோம். இதனை “சதருத்ரியம்” என்னும் பகுதியில் காணுகின்றோம். இவை காலக்கிரமத்தில் நூறாகவும் ஆசிரமாகவும் பெருகி இவைகளைக் கூறி அர்ச்சனை வழிபாடுகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. இவ்வாறு இக்கிரியைகள் ஆகமதித்தீப்படி அமைந்த கோவில்களில் இன்றும் நிகழ்வதைக் காணலாம்.

இவ்வாறு தொடர்பாக—நிகழும் கிரியையின் பின்னர்—பிரதான வேதிகையில்— பூஜை தொடங்கும். அதில்—முறைப்படி ஆதாரசக்தி முதல் — பஞ்சாரன — பஞ்சாவரன பூசையுடன் எந்தத் தெய்வம்—பிரதானமோ அதன் மந்திரங்களைக் கூறி — தியானித்து ஆவாகனம் செய்து மூலமந்திரத்தைக் கூறி— அக்கும்பத்தில் இறைவனை வணங்குவார். இவ்வாறு நிகழுங்காலை—ஒவ்வொரு உறுப்புக்கள் — அங்கங்களில் — பலவித நியாசங்கள்—நிகழு— அக்னிகார்யம்—தொடங்கும், “அக்னி முகா: தேவா:!” என்று வேதத்தில் கூறியபடி அக்னிதேவர்களின் முகம் போன்றவர், ஆகையால்—அக்கினியில் செய்யப்படும் கிரியைகள்—ஒமங்கள் எல்லாம் எத்தெய்வத்தின் பெயரில் ஆகுதி செய்கின்றோமோ—அத்தெய்வங்களைச் சென்

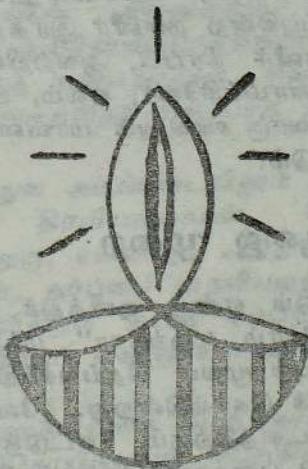
றடையும் — அதனால் — திருப்தியடைந்த தேவர்கள் வேண்டிய சித்திகளை அளிப்பர். இவ்வக்னி கார்யம் ஆலயக் கிரியைகள் எல்லாவற்றிலும் அதாவது — பிரதிஷ்டை முதல் உற்சவம் வரை உற்சவம் தொடங்கி — பிராயச்சித்தம் வரையுள்ள சகல கிரியை களிலும்—மற்றும் மங்கள விஷயங்களிலும் — அக்கினி பூசிக்கப்படுவது அக்னி சகல தேவர்கள் மயமாகவும்—சகல மந்திர மய மாகவும்—சகலவித்தைமயமாகவும் விளங்குவதால்—இதனை எல்லாக் கிரியைகளிலும் அக்கினியைத் தியானிக்க வேண்டும் என்று கூறுவதாலும் அதன் பெருமை விளங்குகின்றது. ஆகவே இவ்விதச் சிறப்புப்பெற்ற — அக்கினியில் அக்னிகார்யம் செய்து அக்னியில் அந்தந்த மூர்த்திகளை ஆவாகணம் செய்து பின் நாமெந்தானம் — அதாவது அக்னியிலிருந்து பிரதான கும்பத்துடன் தொடர்புபடுத்தி அக்னிகார்யமும்—முடிவில் விஷேநிரவிய ஒமழும் நிகழும்—முடிவினில்

“மகாபூர்ணாகுதி” செய்து — அக்னியில் பூஜித்த இறைவனை—கும்பத்தில் ஒடுக்கி— கும்பத்தை எழுந்தருளச் செய்—சங்குகளால் மூர்த்திக்கு அபிஷேகம் செய்வர்.

இவ்வாறு சிறந்ததான் சங்க அபிஷேகத்தினால்—நாம் வேண்டிய—இஷ்ட சித்திகளைப் பெறுவதுடன் இகத்திலும்—பரத்திலும் பேரானந்தப் பெருவாழ்வு பெறுவோம்.

எனவே இவ்வுலகிலே பலவகைப் பிறப்புக்களிலும் சிறந்த மாணிடப் பிறவியினைப் பெற்ற நாம் இயன்றாளவு சிவ கைங்கரியங்களை செய்து வந்தால் பெரும்பயனும், பிறவி பெற்றதன் முழுப்பயனும் பெற்றவர்கள் ஆவோம்

குபம்.

சங்காபிஷேகம்

புழ் பெற்ற ஆலயங்களில், பல சமயங்களில் நாற்றெட்டு முதல் ஆயிரத்தெட்டுச் சங்கு களில் நன்னீர் நிரப்பி, அதனை முறைப்படி பூசித்து, அந்நீரை ஆலய முரத்திகட்கு அபிஷேகம் செய்வதைச் “சங்காபிஷேகம்” என்கின்றோம்.

இவ்வபிஷேகம் நடத்தும் முறைகளைக் கவனித்தால் இதற்கும் மனிதனினத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு, அதனால் ஏற்படும் நன்மைகளும் இதனுட் பொதிந்து கிடப்பதை அறியலாம்.

சங்குகள் வைக்கும் முறை

108 அல்லது 1008 சங்குகளையும் இறைவன் திருச்சந்திதியில் பன்னிரண்டு இராசிகுண்டங்களாகப் பிரித்து ஒவ்வோர் இராசிகுண்டங்களிலும் ஒன்பது சங்குகள் வீதம் பன்னிரண்டு இராசியிலும் 108 சங்குகள் வைத்து எட்டுத் திக்குகளுக்கும் எட்டுப் பிரதான சங்குகளையும் நடவில் வலம்புரி, இடம்புரி இருசங்குகளையும் ‘சிவசக்தி’ என அமைத்தல் வேண்டும்.

வலம்புரி, இடம்புரி சங்குகளைச் சுவாமியும் அம்பானுமாகப் பாவித்துப் பிரதிட்டை செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு அமைக்கப் பெற்ற 118 சங்குகளிலும் $1+1+8=10=1$ எல்லாம் “ஒருவணை” என்ற தத்துவப்படியும் அமைத்தல் வேண்டும்.

உடம்பிள் அமைப்புப்படி குடத்தில் தேங்காய் தலையாகவும், தர்ப்பை முடிகள் தலையிராகவும், மாவிலைகள் அவயவங்களாகவும், வெள்ளைநூல் நரம்புகளாகவும், வர்ணநூல் எலும்புகளாகவும், தசைகளாகவும், நிரப்புகின்ற நன்னீர் இரத்தமாகவும், பாவிக்கின்ற தத்துவப்படி இரண்டு வெள்ளிக் குடங்களில், நன்னீர் நிரப்பி, அவற்றில் கஸ்தூரி, பச்சைக் கற்பூரம், குங்குமப்பு, கோரோசனை, புனுகு, விளாமிக்சிவேர், ஏலம், பன்னீர், மஞ்சள் முதலிய வாசாதித் திரவியங்களைச் சேர்த்து, ஒவ்வொரு சங்கிலும் மாவிலை, தர்ப்பை மலர் வைத்து யாக குண்டத்தின் எதிரில் அமைத்தல் வேண்டும்.

பூஜை முறை

சங்குகள் ஒவ்வொன்றும் ஒம், ஒம் என்று ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும். இவை யாககுண்டத்தைச் சுற்றி ஐந்து நாழிகை நேரம் “ஒங்கார” மந்திரம் செபிக்க, அம் மந்திரம் தீர்த்தத்தில் கலக்கின்றது. தர்ப்பைப் புல் மூலம் தெய்வசக்திகளையும் மாவிலையில் உள்ள களும் ஒது ஒவ்வோர் “இராசி” மண்டலத்திற்கும் எட்டுத்திக்குகளில் உள்ள சங்குகளும், வலம்புரி, இடம்புரி சங்குகளும் முறையே பூசைகள் செய்தல் வேண்டும்.

அதன் பின்னர் (யாக குண்டத்தில்) வேள்வி மண்டபத்தில் ஆகவணீயம், தட்சினாக வெள்ளௌருக்கு, வண்ணி, நாயுரினி, தர்ப்பை முதலிய முறையே ஆல், அரசு, அத்தி, மா, பலா, வாசனாதி திரவியம், கனிவகை, தேங், தேங்காய், பிதாம்பரம், இவைங்கம், தாம்பூலம், பொரி முதலியவற்றோடு நழுநெய் தாரையாகப் பெய்து ஒரே சோதிப்பிழும்பாக அருட்ட பெருஞ்

சோதி, தனிப்பெருங் கருணைக் கடவுளுக்கு அக்கினி மூலமாகக் கொடுத்துப் பலிபோட்டு, காரியாக்கினியிலிருந்து மூலாக்கினியாகிய இரு சங்குகளிலும் பிரதிட்டை முடித்து தூபதீப நிவேதனம், கற்பூராரார்த்தி முதலியவற்றைச் செய்து வாத்தியங்களோடு பிரகாரவலம் எழுந்தருளச் செய்து உலகம் தீங்கின்றி உய்யும் பொருட்டு வேண்டிக் கொண்டு ஆசிரேப்பற்று ஒவ்வொருசங்கு தீர்த்தத்தாலும் இறைவனை முறையே அபிஷேகம் செய்வித்தல் வேண்டும்.

தொடர்ந்து பல தீபங்கள் ஏற்றி, கண்கவர் அலங்காரங்கள் செய்து தூப நவக்கிரக அலங்கார தீபத்தால் பஞ்சபூதம், பஞ்ச இந்திரியம் (ஐம்புலன்கள்) ஐந்து முகங்களுக்கு பஞ்சமுக தீபாராதனையாக, சிவங்கள் சுகவாழ்வு பெற வேண்டி கற்பூராரார்த்தி முதலிய மங்களாகரமான ஆராதனைகள் செய்தல் வேண்டும்.

வழிபாடும் பயனும்

இச்சங்காபிஷேகத்தை மக்கள் கண்டுகளித்து வருகின்றனர். இதனைச் கண்டு இறைவனை வழிபடுகின்றவர்கள் எல்லாப்பெறும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு நிறைவதற்கு சங்கு தீர்த்தம் பெற்று உட்கொண்டும், தலைமீது தெளித்தும் வருகின்றனர்.

நம் முன்னோர்கள் உடம்பையும் உள்ளத்தையும், உள்ளுறையும் பஞ்சபூதங்களையும் புனிதமாக்கும்பொருட்டு இச்சங்காபிஷேக வழிபாட்டு முறையை வகுத்துள்ளனர்.

மருத்துவ குணங்கள் நிலையின்படியும், காலசக்கர கழற்சியின் படியும் கார்த்திகை மாதம் தேள்போன்ற விருட்சிக இராசியில் பிரதான கோள் குரிய கிரகம் சஞ்சரிக்கும் காலமாகும். தட்பவெப்ப நிலையில் மாறுபட்டு, மழை, குளிர் காரணமாக வெப்பநிலை இல்லாது நச்சக்கிருமிகள் வளர்ச்சியால், மக்களின் உடற்சுறில் வேறுபாடுகள் தோன்றிப் பற்பல நோய்கள் அனுக வாய்ப்புண்டாகின்றது. எவ்விதப் பிணையும் நேராதிருக்கும்படி முன்னேற்பாடாக அதனைத் தவிர்க்க ஒவ்வொரு சோமவாரமும் சங்காபிஷேகம் செய்து வந்தனர். இதனால் குளிர் நோய்கள், ஜலதோசம், இருமல், சரம், பேதிகள் அனுகா என்று நம்பியிருந்தார்கள். உயிரினங்கள் அனைத்தும் இறைவனால் படைக்கப்பட்டவை. சிவங்கையை சிவன் அனைத்திலும் குடிகொண்டிருக்கிறார். சிவனுக்குச் செய்வதனைத்தும் மக்களையும் சார்ந்து நலம் பயக்கும் என்பதாலும், சிவனே சிவனாகும் என்ற திருமூலர் வாக்கின்படியும் கொண்டு, சங்காபிஷேகத்தைச் சிறப்பாக நடத்திவருகின்றனர்.

கால முறைப்படியும், மருத்துவ அடிப்படையிலும் அனுபவமுறையாலும், சங்குகளில் நிரப்பும் நன்மீலே கலக்கப்பட்ட திரவியவகைகள், கோரோசனை, கஸ்தூரி, பச்சைக் கற்பூரம், குங்குமப்பூ, சந்தனம், புனுகு, சவ்வாது, அத்தர், விளாமிச்சை வேர், சாம்பிராணி பன்னீர், பலவிதப்பச்சிலை, மலர்கள், தர்ப்பை முதலியவற்றின் குணநலன்களாலும் இச்சங்கு தீர்த்தத்தை மக்கள் பருகியும், தெளித்தும் குடல் சம்பந்தமான எவ்வித நோயும் வராமல் காக்கவும், சித்தவைத்திய முறையையும் எண்ணிச் சங்காபிஷேகத்தைச் செய்து வருகின்றனர்.

உலக நலத்திற்காக, மனித நலத்திற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த இச்சங்காபிஷேகத் திருவிழாவை ஆண்டுதோறும் திருக்கோயில்களில் பெருவிழாவாக நடத்திவருகின்றனர். இவ் வபிஷேக விழாவினைக் கண்டு களித்து அபிஷேகத் தீர்த்தத்தைப் பருகி நலம்பெறப் பெரும் பாக்கியமாக எண்ணி, உள்ளம், உடல் அனைத்தையும் புனிதமடையச் செய்து அம்மையப்பரின் பேரருள் பெற்று இம்மையிலும் மறுமையிலும் பேரானந்தப் பெருவாழ்வு அடைவோமாக.

அபிஷேக திரவியங்களும் அதன் பலாபலன்களும்

1. சத்த ஜலம்	—	சாந்தி தரும்
2. வாசனைப் பொருள் அபிஷேகம்	—	மல நிவாரணம்
3. வாசனைத் திரவியங்கள்	—	ஆயுள் வளிமை தரும்
4. தைலம் (எண்ணெய்)	—	சுக்ததை தரும்
5. சந்தைக் குழம்பு	—	செல்வத்தை தரும்
6. பால்	—	ஆயுள் விருத்தி
7. தயிர்	—	புத்திர பாக்கியம்
8. நெய்	—	மோட்சம்
9. தேன்	—	இனச ஞானம்
10. காற்பற்சாறு	—	நித்திய சுகம் தரும்
11. வாழைப்பழம்	—	பயிர் விருத்தி
12. பலாப்பழம்	—	மக்கள் ஆதரவுட் அஸ்பும்
13. சக்கரை	—	சத்துரு நாசம்
14. மாம்பழம்	—	சகல நன்மை
15. மாதுளம்பழம்	—	பகைவர் கேடு
16. தோட்டம்பழம்	—	பூமி இலாபம்
17. தாரத்தம்பழம்	—	நற்புத்தி
18. இளநீர்	—	சந்தான விருத்தி
19. விளாம்பழம்	—	ரோக நிவர்த்தி
20. எலுமிச்சம்பழம்	—	மருத்துவ நிவாரணம்
21. பச்சைக் கற்பூரம்	—	பயமின்மை
22. கோரோசனை	—	ஆயுள் பெலம்
23. கஸ்தாரி	—	காரிய சித்தி
24. பன்னீர்	—	குளிர்மை
25. அன்னம்	—	ஆயுள் ஆரோக்கியம்
26. பஞ்ச கவ்யம்	—	ஆன்ம சுத்தி
27. பஞ்சாமிரதம்	—	செல்வச் சிறப்பு
28. பேரிந்து, முந்திரிகை	—	உளத் தூய்மை
29. விபூதி	—	நோய் நிவாரணம்
30. குங்குமப்பு	—	மனச்சந்தோஷம்
31. மஞ்சள் நீர்	—	இலைச்சிறப்பு
32. பூரண கும்ப அபிஷேகம்	—	இறையருள் தருவது
33. சங்காபிஷேகம்	—	தர்மர்த்த காமிய மோட்சம் தருவது

ஸ்ரீ செல்லக்கதிர்காம ஸ்வாமி துணை

(1)

(2)

நீரவேலி அருள்மிகு செல்லக் கதிர்காம ஸ்வாமி

தீருவுஞ்சல்

காப்பு

செந்திருவும் கலைமகனும் செழித்தே வாழும்
செந்தமிழின் ஈழவள யாழ்ப்பாணத்தில்
கந்தமிகு நிலவளமும் நீர்வ ளஞ்சீர்
கவின்பதியாம் நீரவேலி யூரில் என்றும்
வந்தமர்ந்தே வளமார்ந்த அருளும் நல்கும்
வளர்செல்லக் கதிர்காம ஸ்வாமி வைகிப்
புந்திமசிழ்ந் தாடிடவே ஊஞ்சல் பாடப்
ழுரணணாம் வாரணணின் பதங்காப்பாமே,

நூல்

(1)

பொன்மருவும் நான் மறைகள் தூண்க ளாகப்
பொலியிசிவா கமம்வயிர விட்ட மாக
வன்னவெழிற் கலைஞரும் வடங்களாக
வளமார்ந்த ஒங்காரம் பீட மாக
நன்னயமாய் வள்ளிகுஞ் சரியா ளோடு
வண்டமிழின் திருவுஞ்சல் தனிலே வைகி
கன்னல்தமிழ் கவிஞர்குழ் நீரவை மேவும்
கதிர்காம ஸ்வாமியே ஆரீர் ஊஞ்சால்.

(2) ரூனத்தின் வேலாட முடியு மாட
 நோலமதில் கதிர்காமன் அருளும் ஆட
 மோனத்தின் இதழாட முறுவ லாட
 மோஹனமா மயிலாடச் சேவ லாட
 வானத்தண் ணவராட வள்ளி ஆட
 வளர்தேவ சேனாவும் மருவி ஆட
 கானத்தின் கலையாகும் நீர்வை மேவும்
 கதிர்காம ஸ்வாமியே ஆடர் ஊஞ்சல்

(3) நவமணியின் வடமாட நயன மாட
 நளின முகம் ஈராறில் அருளும் ஆட
 பவ மகற்றும் படையாடப் பதக்க மாட
 பன் மலரின் இதழாட ஆர மாடப்
 புவனங்கள் பதினான்கும் பொலிந்தே ஆடப்
 புரிநூலும் அசைந்தாடப் புவியோ ராடக்
 கவருமெழில் காவளஞ்சுழ் நீர்வை மேவும்
 கதிர்காம ஸ்வாமியே ஆடர் ஊஞ்சல்.

(4) அயிலாட அரனாட அயனும் ஆட
 அண்டர்நா யகனாட அரவும் ஆட
 மயிலாட மதியாட ரவியும் ஆட
 மன்னிடுமுத் தமிழாட மறைக ளாட
 பயிலாஇன் மொழியாளாம் வள்ளி ஆட
 பாவையாம் தெய்வானை பக்க மாடக்
 கயல்புரஞும் கழனிகுழ் நீர்வை மேவும்
 கதிர்காம ஸ்வாமியே ஆடர் ஊஞ்சல்.

(5) செஞ்சிலம்பும் தண்டைச்சே வடிகள் ஆடச்
 செழும்வீரக் கழலாடச் சதங்கை ஆட
 மிஞ்சிழளிர் செவிக்குழைகள் மிளிர்ந்தே ஆட
 மேவுகரம் வரதமொடு அபய மாட
 நெஞ்சமது நெகிழ்ந்தனபர் விழிந் ராட
 நெடியகதிர் வேலாட நிமலி ஆடக்
 கஞ்சமலர்த் தடஞ்சுழும் நீர்வை மேவும்
 கதிர்காம ஸ்வாமியே ஆடர் ஊஞ்சல்

கதிரவனாம் ஞாயிறுவும் திங்கள் சேர்ந்தே
கவின்செவ்வாய் மலர்ந்தால் வட்டம் ஏந்த
இரதிமதனும் செங்கரும்பு தன்னைத் தாங்கக்
களைச்செல்லி யாழின்போ டிசைக்க வெள்ளி
அதி நவஞ்சேர் மழூரத்தில் ஆசனித்தே
அடியருக்கு அருளாறு முகத்தன் நீயே !
கதியருளும் தலமான நீர்வை மேவும்
கதிர்காம ஸ்வாமியே ஆமர் ஊஞ்சல்.

(7) (1)
பண்டொருநாள் குரனவன் அகந்தை கொண்டே
பதினாறு உலகாளும் பான்னை யோடு
அண்டருக்கும் அக்கிரமம் செய்தான் அந்த
அசுரர் குலம் வேறுறுத்த அண்ணல் நீயே
மண்டலத்தில் மாங்கனியைப் பெறவே வன்ன
மயிலேறி வலம்வந்தே ஆண்டியனாய் !
கண்டவருக் கருள்நல்கும் நீர்வை மேவும்
கதிர்காம ஸ்வாமியே ஆமர் ஊஞ்சல்.

(8) (1)
அத்துவிதங் கடந்திட்ட அப்ப னுக்கே
அழகொழுக உபதேசம் செய்த நாதா !
முத்தமிழை மாந்திடவே ஒன்றை யார்க்கே
முதுநாவல் பழம் நல்கும் வள்ளல் நீயே !
வித்தகனாம் நக்கீரன் விழைந்து வேண்ட
விரிதோகை மயிற்காட்சி தந்த தேவா !
சுத்துவளைக் கழனிகுழு நீர்வை மேவும்
கதிர்காம ஸ்வாமியே ஆமர் ஊஞ்சல்.

(9) (1)
மலைமகளும் அரனவனோர் வடந்தொட்டாட்ட
மாமறையோன் நாமகளோர் வடந்தொட்டாட்ட
அலைமகளும் அரியவனோர் வடந்தொட்டாட்ட
அடியவரும் அகமிழ்ந்தோர் வடந்தொட்டாட்ட
தலைமைதரு தமிழுஞ்சல் தன்னில் வைகி
தன்னமுகத் குறத்திகுஞ் சரியா ஓாடு
கலையினிரும் திருத்தலமாம் நீர்வை மேவும்
கதிர்காம ஸ்வாமியே ஆமர் ஊஞ்சல்.

(10)

கரும்புதவழி மலர்மார்பா ஆமர் ஊஞ்சல்
ககந்தனே கந்தனே ஆமர் ஊஞ்சல்
விரும்புமடி யவர்க்கினியோய் ஆமர் ஊஞ்சல்
வேலவனே பாலகனே ஆமர் ஊஞ்சல்
அரும்புகமழ்க் கடம்பனே ஆமர் ஊஞ்சல்
ஆறுமுகா அருளமுகா ஆமர் ஊஞ்சல்
கரும்புமொழிக் கவிஞர்குழ் நீரவை மேவும்
குதிர்காம ஸ்வாமியே ஆமர் ஊஞ்சல்

வாழி

வேதநூ வந்தணரும் வாழி! வாழி!!
விண்ணவரும் ஆவினமும் வாழி! வாழி!!
மாதமும் மாரிமழை மலிந்து வாழி!
மன்னவன் செங்கோலும் வாழி! வாழி!!
பூதலத்தின் செந்தமிழின் பண்பு வாழி!
பூவையரின் கற்புநெறி ஞானம் வாழி!
காதலெனும் பக்திநெறி நீரவை வாழி!!
குதிர்காம ஸ்வாமியும் வாழி! வாழி!!

“சுபம்”

எச்சரீக்கை

- (1) அயிலேந்திய மயில்வாஹனா குகனே எச்சரீக்கை
அமராதிப ணடிபோற்றிடும் அரனே எச்சரீக்கை
குயில் கூவிடும் நீர்வைப்பதிக் குமரா எச்சரீக்கை
குறவள்ளிகுஞ் சுரிநாயகா பரனே எச்சரீக்கை
- (2) மதவாரணன் உதவும்சகோ தரனே எச்சரீக்கை
மகா தேவனும் உமையாள் மகிழ்ச்சுதனே எச்சரீக்கை
கதியேதரும் பதமேயருள் தேவா எச்சரீக்கை
குதிர்காமனே பதிநீர்வையின் நாதா எச்சரீக்கை

பராக்கு

- (1) புள்ளிமயில் வாஹனனே வேலா பராக்கு
பூந்தமிழின் நாயகனே சேந்தா பராக்கு
வள்ளி தேவ யானைமகிழ் நாதா பராக்கு
வளநீர்வைக் குதிர்காமா தேவா பராக்கு
- (2) சக்தியவள் வேல் கொடுத்த பாலா பராக்கு
சத்துருசங் காரவடி வேலா பராக்கு
சித்தியெலாம் தருபவனே செவ்வேள் பராக்கு
சிவசுப்பிர மணியகதீர் காமா பராக்கு

(3) முத்தமிழைச் சுவைப்பவனே முத்தா பராக்கு
முண்டகத்தின் பொற்பாதா சித்தா பராக்கு
அத்தனுக்கு அறிவு சொன்ன குருவே பராக்கு
அழகு பொலி நீர்வைக்கதிர் காமா பராக்கு

லாலி

கந்தரக் குமாரனுக்கு லாலி சுப லாலி
சிவசுப்பிர மணியருக்கு லாலி சுப லாலி
மந்திரங்கள் சொன்னவர்க்கு லாலி சுப லாலி
மாமயில் வாஹனர்க்கு லாலி சுப லாலி
சிந்தனைக் கிணியவர்க்கு லாலி சுப லாலி
சீராறு முகத்தருக்கு லாலி சுப லாலி
செந்தமிழ் நீர்வைப் பகுதிக்கு லாலி சுப லாலி
செல்லக் கதிரவர்க்கு லாலி சுப லாலி.

சேந்தன் முருகனுக்கு லாலி சுப லாலி
செங்குறத்தி நாயகர்க்கு லாலி சுப லாலி
காந்தக் கடம்பனுக்கு லாலி சுப லாலி
கதிர்காமச் செல்லனுக்கு லாலி சுப லாலி
வேந்தன் குருபரர்க்கு லாலி சுப லாலி
வேலாயுதக் குகர்க்கு லாலி சுப லாலி
பூந்தண் நீர்வைப் பரர்க்கு லாலி சுப லாலி
பூமஞ்சள் அருள்பவர்க்கு லாலி சுப லாலி.

மங்களம்

மங்களம் சுப மங்களம் — ஜெய மங்களம்
மங்களம் ஜெய மங்களம்

- (1) தங்கவேலை ஏந்து வோருக்கு
தளிர்க் கதிர் காமருக்கு
பங்கஜத்தின் பொற் பாதர்க்கு
பாலசுப்ர மண்யர்க்கு — மங்களம்
- (2) நல்லதமிழ் மாந்திடவே
நாவற்கனி தந்தவர்க்கு
செல்லக் கதிர் காமருக்கு
சேழும் வடி வேலவர்க்கு — மங்களம்
- (3) குங்குமமும் மஞ்சளதும்
கொத்துமலர் தந்தவர்க்கு
மங்சள நீர்வைப் பதிக்கு
மன்னு கதிர் காமருக்கு மங்களம்.
சுபம்.

நீர்வேலி, அருள்மிகு செல்லக்கதீர்காம ஸ்வாமி தீர்த்தனைகள்

தாளம்: ஆதி

ராகம்: சண்முகப்பிரியா

பஸ்லவி

செல்லக் கதீர்காம ஸ்வாமியின் அருள்மிகும்
சேவடி பாடிடுவாய் — நெஞ்சே

அனுபஸ்லவி

அல்லல் அகற்றிடுவான் ஆறுமுகன் குஹன்
நல்ல வளங்கொழிக்கும் நீர்வைப் பதிவேலன்.

சரணம்

மாமயில் மீதமர்ந்த மகிழ்ந்தருள் வான்ஜூயன்
பூமலர்ப் பதந்தந்தே பொலிந்தருள் வான்மெய்யன்
பாமலர் பாடிடவே பரிந்தருள் முருகையன்
காமலர் நீர்வைச் செல்லக்கதீர்காமன் அருட்பாதன்.

செல்லக்கதீர்காமன் வந்தான்

ராகம்: ப்ருந்தாவன சாரங்க

தாளம்: ஆதித்திஸ்ரம்

பஸ்லவி

அல்லித் தண்டுக் காலெடுத்து மெல்லமெல்ல டடைநடந்து
செல்லக் கதீர்காமன் வந்தான் — நீர்வைதனில்

அனுபஸ்லவி

வல்லஞான வேலுமேந்தி வரதகரம் தூக்கிக்காட்டி
தொல்லைவினை நீக்கும் அருள் அள்ளிஅள்ளித் தருவேனேன்ற

சரணம்

யாமிருக்கப் பயமேனோ நலிவு தீர்ப்பே னென்றான் குஹன்
பூமிதனில் இனிக்கும் தெய்வப்பூந்தமிழிற் பாடு என்றான்
நாவினிக்கப் பாடி நின்றேன் நந்தமிழிற் சொக்க நின்றான்
வாயினிக்கும் முத்தம் தந்தான் வண்ணச் சதங்கை கொஞ்சிடவே.

ஆக்கியோன்

இயலிசை வாரிதி, ஸாஹித்ய சிரோமாமனி, கவிமாயனி
யாழிப்பாணம்

பிரம்மஸ்ரீ மா. த. ந. விரமனி ஜயர் அவர்கள்,

நவசந்திப் பண்கள்

ஆலயங்களில் நடந்துவரும் வருடாந்த உற்சவ காலங்களில் கொடியேற்ற விழாவில்தறும், கொடியிரக்கும் விழாவில்தறும் நவசந்திப் பண்கள் ஒதுவது நாமறிந்ததே. அவ்வாறு ஒதுப்பெறும் பண்களும் அவற்றிற்குரிய சில திருமுறைகளும் இதோ:-

1. கொடித் தம்பத்தருகில்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்: தக்கராகம்

இராகம்: உஜ்ஜவன்

மடையில் வாளைபாய மாதரார்
குடையும் பொய்கைக் கோலக்காவுளான்
சடையும் பிறையும் சாம்பற் பூச்சுங்கீழ்
உடையும் கொண்ட உருவமென் கொலோ.

நீடும்புனற் கங்கையுந் தங்க முடிமேல்
கூடும்மலை யானோரு பாகம் அமர்ந்தார்
மாடும்மழு வம்பதி ரம்மட மாதர்
ஆழும்பதி அன்பிலா வந்துறை யாரோ.

பண்: காந்தார பஞ்சம்

இராகம்: அடானா

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழுக்
கற்றுணை பூட்டியோர் கடவிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாய்வே.

மின்னியல் செஞ்சடை வெண்பிறையன் விரிநூலினன்
பண்ணிய நான்மறை பாடியாடிப் பலவூர்கள்போய்
அன்னம் அன்னந்தை யாளோரு மமரும்மிடம்
புன்னைநன் மாமலர் பொன்னுதிர்க்கும் புனவாயிலே.

பிரம்மசந்தி — கோபுர வாசல்

பண்: மேகராகம் - குறிஞ்சி

இராகம்: மத்தியமாவதி

நீறு சேர்வதோர் மேனியர் நேரிழை
 கூறு சேர்வதோர் கோலமாய்ப்
 பாறு சேர்தலைக் கையர் பராய்த்துறை
 ஆறு சேர்சடை அண்ணலே.

இந்திரசந்தி — கிழக்கு

பண்: காந்தாரம்

இராகம்: வேளாவல்லி

கரவாடும் வன்னெஞ்சார்க்கு) அரியானைக் கரவார்பால்
 விரவாடும் பெருமானை விடையேறும் வித்தகனை
 அரவாடச் சடைதாழ அங்கையினில் அனலேந்தி
 இரவாடும் பெருமானை என்மனத்தே வைத்தேனே.

கைப்போது மலர்தூவிக் காதலித்து வானோர்கள்
 முப்போதும் முடிசாய்த்துக் தொழுநின்ற முதல்வனை
 அப்போது மலர்தூவி ஐம்புலனும் அகத்தடக்கி
 எப்போதும் இனியானை என்மனத்தே வைத்தேனே.

அக்கினிசந்தி — தென்கிழக்கு

பண்: கொல்லி

இராகம்: வராளி

சலம்பூவொடு துபமற ந்தறயேன்
 தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
 நலந்திங்கினு முன்னை மறந்தறியேன்
 உன்நாமம் என்நாவில் மறந்தறியேன்
 உலந்தார் தலையிற் பலிகொண்டுழல்வாய்
 உடலுள்ளூறு சூலை தலித்தருளாய்
 அலந்தேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
 வீரட்டானத் துறைஅம்மானே.

வன்னியும் மத்தமும் மதிபொதி சடையினன்
 பொன்னியல் திருவடிப் புதுமலை ரவைகொடு
 மன்னிய மறையவர் வழிபாட் அடியவர்
 இன்னிசை பாடலர் ஏடகத் தொருவனே.

இயமசந்தி — தெற்கு

பண்: கெளசிகம்

இராகம்: குறிஞ்சி

காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
ஒதுவார் தமைநன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினும் மெய்ப் பொருளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே.

நல்வினெப்டயன் நான்மறையின் பொருள்
கல்வி யாய கருத்தன் உருத்திரன்
செல்வன் மேய திருமழ பாடியைப்
புல்கி யேத்தும் அதுபுக மாகுமே.

நிருதிசந்தி — தென் மேற்கு

பண்: நட்டபாடை

இராகம்: பைரவி

அங்கமும் வேதமும் ஒதுநாவலர்
அந்தனர் நானும் அடிபரவ
மங்குன் மதிதவழ் மாடவீதி
மருகல் நிலாவி யமைந்தசொல்லாய்
செங்கயலார் புனற் செல்வமல்கு
சீர்கொள் செங்காட்டங் குடியதனுள்
கங்குல் விளங்கெரி ஏந்தியாடும்
கணபதீச் சரம் காழுறவே.

ஈறாய்முத லொன்றாயிரு பெண்ணாண்குண மூன்றாய்
மாருமறை நான்காய்வரு பூதமவை ஐந்தாய்
ஆறார்ச்சவை ஏழோசையோ டெட்டுத் திசைதானாய்
வேறாய்ச்சன் ஆனான்இடம் வீழிம் மிழலையே.

வருணசந்தி — மேற்கு

பண்: சிகாமரம்

இராகம்: தேசியம்

கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்தம் கதிர்மதியம்
உள்ளார்ந்த சடைமுடியெம் பெருமானார் உறையுமிடம்
கள்ளாய சம்பாதி சடாயென்பார் தாயிருவர்
புள்ளானார்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேஞ்சேர்.

நீநானும் நன்நெஞ்சே நினைகண்டாய் யாரறிவர்
சாநானும் வாழ்நானுஞ் சாய்க்காட்டெடம் பெருமாற்கே
பூநானுந் தலைசுமப்ப புகழ்நாமஞ் செவிகேட்ப
நாநானும் நவின்றேத்தப் பெறலாமே நல்வினையே.

வாயுசந்தி — வடமேற்கு

இராகம்: மகுடராமகிரி

பன்ன: தக்கேசி

வேதம் ஒதி வெண்ணால் பூண்டு வெள்ளை எருதேறிப்
பூதஞ்சுழப் பொலிய வருவார் புலியின் உரிதோலார்
நாதா எனவும் நக்கா எனவும் நம்பா என்றின்று
பாதம் தொழுவார் பாவும் தீர்ப்பார் பழன் நகராரே.

பொன்னும் மெய்யபொருளுந் தருவானைப்
போகமுந் திருவும் புணர்ப்பானைப்
பின்னை என் பிழையைப் பொறுப்பானைப்
பிழையெலாந் தவிரப் பணிப்பானை
என்ன தன்மையை என்றால் யொண்ணா
எம்மானை எளிவந்த பிரானை
அன்னம் வைகும் வயற் பழனத் தனி
ஆரூரானை மறக்கலுமாமே.

குபேரசந்தி — வடக்கு

பன்ன: தக்கராகம்

இராகம்: மாளவி

பொடியடை மார்பினர் போர் விடையேறிப்
பூதகணம் புடை சூழக்
கொடியடையூர் திரிந்தையங் கொண்டு
பலபல கூறி
வடிவடை வாள் நெடுங்கண் உமைபாகம்
ஆயமன் வாழ் கொளி புத்தூர்க்
கடிகமிழ் மாமலரிட்டுக் கறைமிடற்றா
நடி காண்போம்.

நீடும் புனற் கங்கையுந் தங்க முடிமேல்
கூடும்மலை யாளொரு பாகம் அமர்ந்தார்
மாடும் முழ வம்மதி ரம்மட மாதர்
ஆடும் பதி அன்பிலா லந்துறை யாரே.

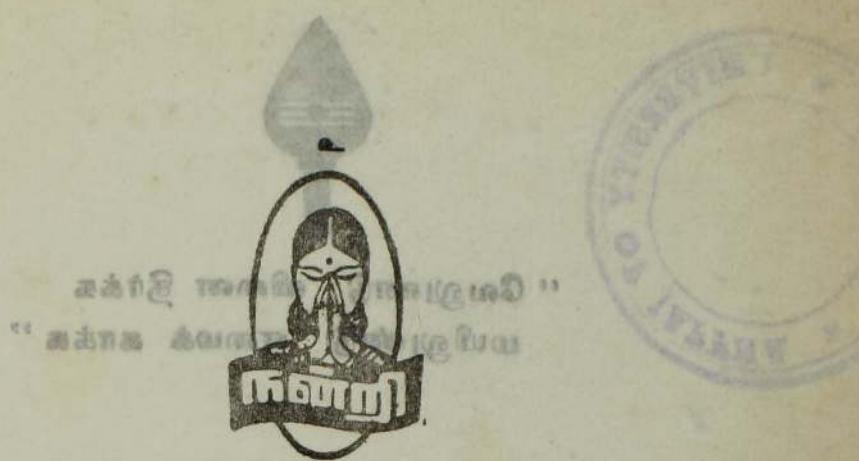
சானா சந்தி — வடகிழக்கு

பன்ன: சாளாபாணி (சாளாபாணி நடைமுறையில் இல்லை. பதில் சாதாரிப் பண்
ணைப் பயன்படுத்தலாம்)

தலையே நீ வணங்காய் தலைமாலை தலைக்கணிந்து
தலையாலே பலி தேரும் தலைவனை தலையே நீ வணங்காய்
எம்பந்த வல்வினன நோய் தீர்த்திட டெமையாளும்
சம்பந்தன் காழியர்கோன் தண்ணையும் ஆட்கொண்டருளி
அப்புந்து கண்ணாளுந் தானும் அளிதில்லை
செட்டோன் செய் அம்பலத்தே சேர்ந்திருக்கையாயிற்றே.

(திருவிசைப்பா)

★ வனிகெயல்களினால் பாதிக்கப்பட்டு சேதமடைந்த ஆலயத்தை புனரமைக்க முன்னின்று பணிபுரிந்த அன்பர்களுக்கும்,

★ அதற்குப் பல வழிகளிலும் உதவியும், ஒத்தாசையும் வழங்கிய பொதுமக்கள், தொண்டர்கள் அனைவருக்கும்,

★ மேலும் மகா கும்பாபிஷேகமும் தொடர்து நடைபெற்ற உற்சவங்கள், மண்டலாபிஷேகம் என்பன சிறப்புற நடைபெறப் பணிபுரிந்த அனைவர்க்கும்,

★ சிறப்பாக கிரியைகளை நடாத்தி வைத்த குருமாருக்கும், அவர்கட்டு துணையாய் நின்று உதவிய சிவாசார்யார்கள் அனைவர்க்கும்,

★ கும்பாபிஷேக மலரை அழகாக அச்சிட்டு உதவிய நல்லூர், ஸ்ரீ மீணாட்சி அச்சகத்தினர்க்கும்,

ஆலய சார்பாக கலியுக வரதனாகிய கந்தப்பெருமான் திருவருள் துணை நிற்க எம் அங்கு நன்றிகளை உள்ளன்புடன் தெரிவிக்கின்றோம்.

வணக்கம்.

வாணிபம் நாடுமீய — அருள்மிகு செல்லங்களிக்காம்
நீரவேவி.

வாணிபம் நாடுமீய நாடுமீய நாடுமீய

வாணிபம் நாடுமீய

— 281 — வாணிபம் நாடுமீய

“ வெலுண்டு வினை தீர்க்க
மயிலுண்டு எனமக் காக்க ”

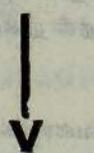
பொன்னின்
பெருமை

பெண்ணின்
பெருமை

தரமான 22 கரட் தங்க நகைகளை
உத்தரவாதத்துடன் செய்து பெற்றுக்கொள்ள

சிறந்த ஸ்தாபனம்

வினை நகைப் பூங்கா
தங்கப்பவுண் நகை வியாபாரம்

185, கஸ்தூரியார் வீதி,

யாழிப்பாணம்.

University of Jaffna

P473

Library

ARCHIVES

“ அல்லல் அகற்றிவோன் ஆறுமுகன் குகன்
நல்ல வளங்கொழிக்கும் நீர்வைப்பதி வேலன் ”

★ பலசரக்கு வகைகள்

★ மற்றும் விவசாய இரசாயனப் பொருட்கள்

★ உர வகைகள்

பெற்றுக்கொள்ள சிறந்த இடம்

★ பவானி களஞ்சியம் ★

இராச வீதி,

நீரவேலி.

“ ஆணமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னப் பலவன்
ஞானகுரு வாணிபதம் நாடு ”

அத்தியாவசியப் பொருட்களை

மொத்தமாகவும், சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ள
யாழ்ந்துகில் சிறந்த ஸ்தாபனம்

கஜமுகா ட்ரெட் சென்றர்

281, கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பானம்.